د تواریخ اول کِتاب

د حضرت آدم نه تر حضرت اِبراهیم پورې اولاد

۱ ۱ آدم د شیث پلار وو، شیث د انوش پلار وو، انوش د قېنان پلار وو، ۲ قېنان د محلل‌ایل پلار وو، محلل‌ایل د یارد پلار
وو. ۳ یارد د حنوک پلار وو او حنوک د مِتهوشله پلار وو، مِتهوشله د لمک پلار وو، ۴ او لمک د نوح پلار وو. د نوح درې
زامن وُو، شیم، حام او یافت. ۵ دا د یافت اولاد دے: جُمر، ماجوج، مادی، یاوان، توبل، مسک او تیراس. ۶ د جُمر اولاد:
اشکناز، ریفت او تُجرمه. ۷ د یاوان اولاد: اِلیسه، ترسیس، قبرص او رهودس. ۸ دا د حام اولاد دے: کوش، مِصر، لیبیا او
کنعان. ۹ د کوش اولاد د سِیبا، حویله، سبته، راماه او د سبتیکه خلق وُو. د راماه اولاد د شیبا او د ددان خلق وُو. ۱۰ کوش
د نمرود پلار وو، نمرود د دُنیا ورومبے طاقتور جنګیالے وو. ۱۱ د مِصر اولاد د لودی، عنامی، لهابی، نفتوحی، ۱۲ فتروسی،
کسلوحی او د کریت خلق وُو، چې د هغوئ اولاد فلستیان دی. ۱۳ د کنعان مشرے زوئ صیدا وو. کنعان د دې قومونو هم
پلار وو: حت، ۱۴ یبوسی، اموری، جرجاسی، ۱۵ حِوی، عرقی، سینی، ۱۶ اروادی، صماری او حماتی. ۱۷ دا د شیم اولاد
دے: عیلام، اسور، ارفکسد، لود او آرام. د آرام اولاد عُوض، حُول، جتر او مسک وُو. ۱۸ ارفکسد د سِلح پلار وو او سِلح د
عِبر پلار وو. ۱۹ د عِبر دوه زامن وُو، د یو نوم فلج چې مطلب یې تقسیم وو، ځکه چې د هغهٔ په وخت کښې د دُنیا خلق تقسیم
شول. او د بل نوم یُقطان وو. ۲۰ د یُقطان اولاد د الموداد، سلف، حصارماوت، اِراخ، ۲۱ هدورام، اُوزال، دِقله، ۲۲ عوبال،
ابی‌مائیل، شیبا، ۲۳ اوفیر، حویله او یوباب. دا ټول د یُقطان اولاد وو. ۲۴ د شیم نه تر ابرام پورې نسب‌نامه داسې ده: شیم،
ارفکسد، سِلح، ۲۵ عِبر، فلج، رعو، ۲۶ سروګ، نحور، تارح، ۲۷ او ابرام چې د اِبراهیم په نوم مشهور وو.

د حضرت اِسمٰعیل اولاد

۲۸ د اِبراهیم دوه زامن وُو، اِسحاق او اِسمٰعیل. ۲۹ د اِسمٰعیل زامن د دولسو قبیلو مشران شول: نبایوت چې مشر وو، قیدار،
ادبئیل، مِبسام، ۳۰ مِشماع، دومه، مسا، حدد، تیما، ۳۱ یطور، نفیس او قِدمه. ۳۲ د اِبراهیم یوه وینځه وه چې نوم یې قطوره
وو، چې د هغې نه یې شپږ زامن پیدا شول: زمران، یُقسان، مِدان، میدیان، اسباق او سوخ. د یُقسان دوه زامن وُو: شیبا او ددان.
۳۳ د میدیان پینځهٔ زامن وُو: عیفه، عِفر، حنوک، ابیداع او اِلدعا. دا ټول د قطوره اولاد وو.

د عِیسو اولاد

۳۴ د اِبراهیم د زوئ اِسحاق زامن عِیسو او یعقوب وُو. ۳۵ د عِیسو زامن الیفز، رعوایل، یعوس، یعلام او قورح وُو. ۳۶ د
الیفز اولاد دا وو: تیمان، اومر، صفو، جعتام، قنز او عمالیق. د عمالیق مور تمنع وه. ۳۷ د رعوایل اولاد نحت، زارح، سمه او
مِزه وو.

د ادوم اولنی اوسیدونکی

۳۸-۴۲د ادوم اولنی اوسیدونکی د سعیر د دې زامنو اولاد وو: لوطان د حوری او هومام قبیلو پلار نیکهٔ وو. د لوطان یوه خور وه
چې نوم یې تمنع وو. سوبل د علوان، مانحت، عیبال، سفو او اونام ډلو پلار نیکهٔ وو. د صبعون دوه زامن آیه او عنه وُو. عنه د
دیسون پلار وو او دیسون د حمران، اشبان، یتران او کِران ډلو پلار نیکهٔ وو. ایصر د بِلهان، زعوان او یعقان ډلو پلار نیکهٔ وو.
دیسان د عُوض او اران ډلو پلار نیکهٔ وو.

د ادوم بادشاهان

۴۳-۵۰دې بادشاهانو په يو بل پسې د ادوم په مُلک حکومت وکړو، په هغه وخت کښې چې د هغې نه مخکښې د بنی اِسرائيلو په
مُلک کښې بادشاهان نۀ وُو: د دِنهابا د ښار نه بالع چې د بعور زوئ وو، د بُصره نه د زارح زوئ يوباب، د تيمان د علاقې حشيم،
د عويت د بدد زوئ حدد، چې هغۀ د موآب په مُلک کښې ميديانيانو له په يو جنګ کښې شکست ورکړو. د مسرقه د ښار نه
شمله، د سيند د غاړې ښار رحوبوت نه ساؤل، د عکبور زوئ بعل حنان، د پاؤ د ښار نه حدد، د هغۀ ښځه مهيطب‌ابل وه چې د
ميضاهاب نمسی او د مطرِد لور وه. ۵۱د ادوم خلق په دې ډلو کښې تقسيم وُو: تمنع، علوه، يتيت، ۵۲اُهليبامه، ايله، فينون،
۵۳قنز، تيمان، مِبصار، ۵۴مجدابِل او عِرام.

د يهوداه اولاد

۲ (۱) د يعقوب دولس زامن وُو: روبين، شمعون، ليوی، يهوداه، يساکار، زبولون، (۲) دان، يوسف، بنيامين، نفتالی، جاد او
آشر. (۳) د يهوداه ټول پينځۀ زامن وُو. د هغۀ د کنعانی ښځې بتسوع نه درې زامن وُو: عير، اونان او سيله. د هغۀ مشر زوئ
عير دومره خراب وو چې مالِک خُدائ هغه ووژلو. (۴) د يهوداه د خپلې اِنږور تامار نه دوه زامن فارص او زارح وُو. نو د
يهوداه ټول پينځۀ زامن وُو. (۵) د فارص دوه زامن حصرون او حمول وُو. (۶) د هغۀ د ورور زارح پينځۀ زامن وُو: زِمری،
ايتان، هيمان، کلکُول او دردع. (۷) د زارح د اولاد نه يو کس د کرمی زوئ عکن په بنی اِسرائيلو باندې ځکه افت راوستلو چې
کوم مالِ غنيمت خُدائ پاک ته وقف شوے وو نو په هغې کښې يې خيانت وکړو. (۸) د ايتان يو زوئ عزرياه وو.

د حضرت داؤد نسب‌نامه

(۹) د حصرون درې زامن يرحمئيل، رام او کلوبی وُو. (۱۰) د رام نه تر يَسی پورې نسب‌نامه داسې ده: رام، عمی‌نداب، نحشون
چې دا د يهوداه د قبيلې يو مشر سړے وو، (۱۱) سلمون، بوعز، (۱۲) عوبيد او يَسی. (۱۳) د يَسی اووۀ زامن وُو، د عُمر په ترتيب
باندې هغوئ داسې وُو: اِلياب، ابيناداب، سِمعه، (۱۴) نتنی‌ايل، ردی، (۱۵) عوضم او داؤد. (۱۶) د هغۀ دوه لوڼه ضروياه او
ابی‌جيل هم وې. د يَسی د لور ضروياه درې زامن وُو: ابيشی، يوآب او عساهيل. (۱۷) د هغۀ بلې لور ابی‌جيل د يتر سره وادۀ
وکړو، چې د اِسمٰعيل د اولاد نه وو او د هغوئ يو زوئ پيدا شو چې نوم يې عماسا وو.

د حصرون نور اولاد

(۱۸) د حصرون زوئ کالب عزوبه وادۀ کړه او يوه لور يې ترې نه وشوله چې نوم يې يريعوت وو. د هغې درې زامن وُو: يشر،
سوباب او اردون. (۱۹) چې کله عزوبه مړه شوه نو کالب اِفراته وادۀ کړه او د هغوئ يو زوئ وشو چې نوم يې حُور وو. (۲۰) د
حُور زوئ اوری وو او د هغۀ نمسے بضلی‌ابل وو. (۲۱) کله چې حصرون د شپېتو کالو وو، نو هغۀ د مکير د لور سره وادۀ
وکړو، چې د جِلعاد خور وه. د هغوئ يو زوئ وشو چې نوم يې سجوب وو، (۲۲) او د سجوب يو زوئ وو چې نوم يې يائير وو.
يائير د جِلعاد په علاقه کښې په درويشتو ښارونو باندې حکومت کولو. (۲۳) خو د جسور او شام حکومتونو هلته شپېتۀ ښارونه
فتح کړل، چې په دې کښې د يائير او قنات کلی او د دې نزدې ښارونه شامل وُو. هلته چې څومره خلق اوسېدل هغوئ د مکير
اولاد وو. مکير د جِلعاد پلار وو. (۲۴) د حصرون د مرګ نه پس، د هغۀ زوئ کالب اِفرات وادۀ کړه، چې د هغۀ د پلار کونډه وه.
د هغوئ يو زوئ وشو چې نوم يې اشور وو، چې دې د تقوع پلار وو.

د حصرون د زوئ يرحمئيل اولاد

(۲۵) د حصرون د مشر زوئ يرحمئيل پينځۀ زامن وُو: د ټولو نه مشر رام وو او وريسې بونه، اورن، عوضم او اخياه وُو. (۲۶)-
(۲۷) د رام درې زامن وُو: معض، يمين او عيقر. د يرحمئيل يوه بله ښځه وه چې نوم يې عطاره وو او د هغوئ يو زوئ اونام وو.
(۲۸) د اونام دوه زامن سمی او يدع وُو، د سمی هم دوه زامن ندب او ابيسُور وُو. (۲۹) ابيسُور يوه ښځه وکړه چې نوم يې

ابی‌خېل وو، د هغوئ دوه زامن اخبان او مولِد وُو. ۳۰ د ابیسُور د ورور ندب دوه زامن سلد او افائم وُو، خو د سلد اولاد نۀ وو او مړ شو. ۳۱ افائم د یسعی پلار وو، یسعی د سیسان پلار وو او سیسان د اخلی پلار وو. ۳۲ د سمی د ورور یدع دوه زامن یتر او یونتن وُو، خو یتر بغېر د زامنو نه مړ شو. ۳۳ د یونتن دوه زامن پلت او زازا وُو. دا ټول د یرحمئیل اولاد وو. ۳۴ د سیسان زامن نۀ وُو صِرف لوڼه يې وې. د هغۀ يو مِصرے نوکر وو چې نوم يې یرخع وو، ۳۵ چې هغۀ له يې خپله يوه لور ورکړه چې وادۀ يې کړی. د هغوئ يو زوئ وو چې نوم يې عتی وو. ۳۶ د عتی نه تر الیسمع پورې نسب‌نامه داسې ده: عتی، ناتن، زاباد، ۳۷ افلال، عوبید، ۳۸ یاهُو، عزریاه، ۳۹ خلص، اِلعاسه، ۴۰ سِسمی، سلوم، ۴۱ یقمیاه او الیسمع.

د کالب نور اولاد

۴۲ د یرحمئیل د ورور د کالب د مشر زوئ نوم میسا وو. میسا د زیف پلار وو، چې دې د مریسه پلار وو چې هغه د حبرون پلار وو. ۴۳ د حبرون څلور زامن وُو: قورح، تفوح، رِقم او سمع. ۴۴ سمی د رحم پلار او د یُرقعام نیکۀ وو. د سمع ورور رِقم د سمی پلار وو، ۴۵ چې سمی د معون پلار وو، او معون د بیت‌صور پلار وو. ۴۶ د کالب يوه وينځه وه چې نوم يې عیفه وو او د هغې نه يې درې نور زامن وُو: حاران، موضا او جازز. د حاران هم يو زوئ وو چې نوم يې جازز وو. ۴۷ یهدی نومې يو سړے وو چې د هغۀ شپږ زامن وُو: رجم، یوتام، جسان، فِلط، عیفه او شعف. ۴۸ د کالب يوه وينځه معکه هم وه، چې د هغې نه يې دوه زامن وُو، شبر او تِرحنه. ۴۹ وروستو يې دوه نور زامن پيدا شول: شعف، چا چې د مدمنه ښار جوړ کړے وو، او سِوا، چا چې د مکبینه او جبعه ښارونه جوړ کړی وُو. د دې نه علاوه د کالب يوه لور وه چې نوم يې عکسه وو. ۵۰ دا هم د کالب اولاد وو. حُور د کالب او د هغۀ د ښځې اِفرات مشر زوئ وو. د حُور زوئ سوبل د قِریَت‌یعریم ښار جوړ کړے وو. ۵۱ د هغۀ دوېم زوئ ساما چا چې د بیت‌لحم ښار جوړ کړے وو او د هغۀ درېم زوئ خارف چا چې د بیت‌جادر ښار جوړ کړے وو. ۵۲ سوبل، چا چې د قِریَت‌یعریم ښار جوړ کړے وو، هغه د هرائی د خلقو او د هغه نیمو خلقو پلار نیکۀ وو چې څوک د منوخوت په ښار کښې اوسېدل، ۵۳ او کومې قبيلې چې په قِریَت‌یعریم کښې وې دا دی: اِتریان، فُوتیان، سماتیان او مِسراعیان. د صُرعه او استاول ښارونو خلق د دې قبيلو کسان وُو. ۵۴ سلما د بیت‌لحم، د نطوفاتی، عطرات‌بیت‌یوآب او صُرعی د خلقو پلار نیکۀ وو، چې صُرعی په مانحت کښې د دوو ډلو نه يوه وه، ۵۵ او کومې قبيلې چې په لیکلو کښې ماهِران وُو هغوئ په یعبیض کښې اوسېدل: هغوئ تِرعایان، سِمعیان او سوکاتیان وُو. هغوئ د حمات د قینیانو اولاد وو. حمات د ریکاب د خاندان پلار نیکۀ وو.

د حضرت داؤد بادشاه اولاد

۳-۱ چې کله داؤد په حبرون کښې وو نو د عُمر په ترتیب يې دا زامن پيدا شوی وُو: امنون، چې د هغۀ مور د یزرعیل اخینوعم وه. دانیال، چې د هغۀ مور د کرمل ابی‌جیل وه. ابی‌سلوم، چې د هغۀ مور معکه وه او معکه د جسور د تلمی بادشاه لور وه. ادونیاه، چې د هغۀ مور حجیت وه. سفطیاه، چې د هغۀ مور ابیطال وه. اِترعام، چې د هغۀ مور عِجلاه وه. ۴ دا شپږ واړه په حبرون کښې پيدا شوی وُو، چرته چې هغۀ اووۀ کاله او شپږ مياشتې بادشاهی وکړه. د هغې نه پس په یروشلم کښې هغۀ درې دېرش کاله حکومت وکړو. ۵ په یروشلم کښې چې د داؤد کوم زامن پيدا شوی وُو په هغوئ کښې سموع، سوباب، ناتن او سلیمان شامل دی. د هغوئ مور بت‌سبع وه چې د عمی‌ایل لور وه. ۶ د هغۀ نور نهۀ زامن هم وُو: اِبحار، الیسوع، الیفلط، ۷ نجه، نفج، یفیع، ۸ الیسمع، الیدع او الیفلط. ۹ د دې ټولو زامنو نه علاوه د داؤد د وينځو زامن هم وُو. د هغۀ يوه لور تامار هم وه.

د حضرت سلیمان بادشاه اولاد

۱۰ دا د سلیمان اولاد دے: سلیمان، رحُبعام، ابیاه، آسا، یهوسفط، ۱۱ یهورام، اخزیاه، یوآس، ۱۲ امصیاه، عُزیاه، یوتام، ۱۳ احاز، حزقیاه، منسی، ۱۴ امون او یوسیاه. ۱۵ د یوسیاه څلور زامن د عُمر په ترتیب دا وُو: یوحانان، یهویقیم، صدقیاه او یهوآخز. ۱۶ د یهویقیم دوه زامن وُو: یهویاکین او صدقیاه.

د یهویاکین بادشاه اولاد

۱۷ دا د یهویاکین بادشاه اولاد دے، یهویاکین بابلیانو قېدی بوتلے وو. د یهویاکین اووۀ زامن ؤو: شلتی‌اېل، ۱۸ مُلکِرام،
فدایاه، شیناضر، یقمیاه، هوسمع او ندبیاه. ۱۹ د فدایاه دوه زامن ؤو، زرُبابل او سِمعی. زرُبابل د دوو زامنو پلار وو، مسلام او
حننیاه. او د هغۀ یوه لور سلومیت وه. ۲۰ د هغۀ پینځۀ نور زامن ؤو: حسوبه، اُهل، برکیاه، حسدیاه او یوسب‌حسد. ۲۱ د
حننیاه دوه زامن فلطیاه او یشعیاه ؤو. د یشعیاه زوئ رفایاه وو، د رفایاه زوئ ارنان وو، د ارنان زوئ عبدیاه وو او د عبدیاه
زوئ سکانیاه وو. ۲۲ د سکانیاه یو زوئ سمعیاه او پینځۀ نمسی ؤو: حطوش، اِجال، بریح، نعریاه او سافط. ۲۳ د نعریاه درې
زامن الیوعینی، حزقیاه او عزریقام ؤو. ۲۴ د الیوعینی اووۀ زامن ؤو: هُوداویاه، اِلیاسب، فلایاه، عقوب، یوحانان، دلایاه او
عنانی.

د یهوداه نور اولاد

۴ ۱ دا د یهوداه څۀ اولاد دے: فارص، حصرون، کرمی، حُور او سوبل. ۲ سوبل د ریاياه پلار وو، چې دا د یحت پلار
وو، چې هغه د اخومی او د لاهد پلار وو، کوم چې د هغه خلقو پلار نیکۀ وو چې په صُرعه کښې اوسېدل. ۳-۴ حُور د کالب
د ښځې اِفرات مشر زوئ وو او د هغۀ اولاد د بیت‌لحم ښار جوړ کړے وو. د حُور درې زامن ایتام، فنواېل او ایصر ؤو. د ایتام
درې زامن ؤو: یزرعیل، اِسمع او ادباس او یوه یې لور حضل الفونی وه. فنواېل د جدور ښار جوړ کړے وو او ایصر د حوسه
ښار جوړ کړے وو. ۵ اشور چا چې د تقوع ښار جوړ کړے وو د هغۀ دوه ښځې حیلاه او نعراه وې. ۶ د هغۀ د خپلې
ښځې نعراه څلور زامن ؤو: اخوسام، حِفر، تمنی او هخستری. ۷ د اشور د خپلې ښځې حیلاه نه درې زامن ؤو: ضرت،
اِضهار او اِتنان. ۸ قوض د عنوب، ضوبیبه او د حروم د زوئ اخرخېل د قبیلو پلار نیکۀ وو. ۹ یو سړے وو چې نوم یې
یعبیض وو، هغه په خپلو ورونړو کښې ډېر عزتمند سړے وو. په هغۀ باندې خپلې مور یعبیض نوم ایښے وو، ځکه چې د هغۀ د
پیدا کېدو درد ډېر سخت وو. ۱۰ خو یعبیض د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک ته سوال وکړو، "خُدایه پاکه، تۀ به ما له برکت راکوې
او زما مُلک به لویَوې. زما مل شه او د هر هغه خراب عمل نه مې وساته چې ما له تکلیف راکوی." او چې هغۀ د څۀ سوال
کړے وو نو خُدائ پاک هغه هر څۀ ورکړل.

د نورو کورَنو نسب‌نامې

۱۱ د سوخه د ورور کالب یو زوئ محیر وو. محیر د استون پلار وو، ۱۲ چې د هغۀ درې زامن ؤو: بیت‌رفا، فاسح او تخِنه.
تخِنه د ناحس ښار جوړ کړے وو. د دې سړو اولاد په ریکه کښې اوسېدو. ۱۳ د قنز دوه زامن عتنی‌اېل او شرایاه ؤو. د
عتنی‌اېل هم دوه زامن حتت او معوناتی ؤو. ۱۴ معوناتی د عفره پلار وو. شرایاه د یوآب پلار وو. او یوآب هغه ورومبے کس وو
چې د ماهِرو خلقو وادی یې آباده کړه، ځکه چې هلته ټول خلق ماهِر کاریګران ؤو. ۱۵ د یفُنه زوئ کالب درې زامن ؤو: عیرو،
ایله او نعم. او ایله د قنز پلار وو. ۱۶ د یهلل‌اېل څلور زامن ؤو: زیف، زیفه، تیریاه او اسری‌اېل. ۱۷-۱۸ د عزره څلور زامن
ؤو: یتر، مرِد، عِفر او یلون. مرِد بتیاه وادۀ کړه، چې د فِرعون لور وه، د هغوئ یوه لور مریم وه او دوه یې زامن سمی او اِسباح
ؤو. اِسباح د استموع ښار جوړ کړے وو. مرِد د یهوداه قبیلې د یوې ښځې سره هم وادۀ وکړو او د هغوئ درې زامن ؤو: یرد،
چې هغۀ د جدور ښار جوړ کړے وو، حِبر چې هغۀ د شوکو ښار جوړ کړے وو، او یقوتئیل چې هغۀ د زنوح ښار جوړ کړے
وو. ۱۹ هودیاه د نحم خور وادۀ کړه. د هغوئ اولاد د جرمی ډله وه، چې هغه د قعیله په ښار کښې اوسېده او د معکې ډله چې د
استموع په ښار کښې اوسېده. ۲۰ د سیمون څلور زامن ؤو: امنون، رِنه، بِن‌حنان او تیلون. د یسعی دوه زامن ؤو: زوحت او
بِن‌زوحت.

د یهوداه د زوئ سِلح اولاد

۲۱ سیله د یهوداه د زامنو نه یو زوئ وو. د هغهٔ په اولاد کښې عیر شامل وو، چا چې د لکه ښار جوړ کړے وو، لعده چا چې د مریسه ښار جوړ کړے وو، د لتي کپړې جوړونکی قبیله چې د بیت‌اشبیع په ښار کښې اوسېده، ۲۲ یوقیم او هغه خلق چې د کوزیبا په ښار کښې اوسېدل، او یوآس او شراف، چا چې موآبیانې ښځې وادهٔ کړې او په بیت‌لحم کښې اوسېدل. دا د ډېر پخوانی وخت حِساب کِتاب دے. ۲۳ هغوئ د بادشاه د خِدمت کُلالان وُو او د نتائیم او د جدیره په ښارونو کښې اوسېدل.

د شمعون اولاد

۲۴ د شمعون پینځهٔ زامن وُو: نموایل، یمین، یریب، زارح او ساؤل. ۲۵ د ساؤل زوئ سلوم وو، د سلوم زوئ مِبسام وو او د مِبسام زوئ مِشماع وو. ۲۶ د مِشماع د اولاد نسب‌نامه داسې ده: حموایل، زکور او سِمعی. ۲۷ د سِمعی شپاړس زامن او شپږ لوڼه وې، خو د هغهٔ د خپلوانو اولاد کم وو او د شمعون قبیله د یهوداه د قبیلې په شان لویه نهٔ شوه. ۲۸ د داؤد بادشاه تر وخته پورې د شمعون اولاد په بیرسبع، مولاده، حصارسعول، ۲۹ بِلهاه، عضم، تولاد، ۳۰ بتوایل، حُرمه، صِقلاج، ۳۱ بیت‌مرکبوت، حصارسوسم، بیت‌برائی او شعریم کښې اوسېدل. ۳۲ هغوئ په پینځو نورو ځایونو کښې هم اوسېدل: ایتام، عین، رِمون، توکن، عسن، ۳۳ او په ګېرچاپېره کلو کښې، د بعلات ښار پورې. دا هغه حِساب کِتاب دے چې هغوئ د خپلو کورنو او د هغه ځایونو په حقله ساتلو چې چرته هغوئ اوسېدل. ۳۴-۳۸دا سړی د خپلو قبیلو مشران وُو: مسوباب، یملیک، یوشه چې د امصیاه زوئ وو، یوایل، یاهُو چې د یوسبیاه زوئ وو، یوسبیاه د شرایاه زوئ وو، شرایاه د عسیئیل زوئ وو، الیوعینی، یعقوبه، یشوخایه، عسایاه، عدی‌ایل، یسمئیل، بنایاه، زیزا، زیزا د شفعی زوئ وو، شفعی د الون زوئ وو، الون د یدعیاه زوئ وو، یدعیاه د سِمری زوئ وو او سِمری د سمعیاه زوئ وو. ځکه چې د هغوئ خاندان غټېدلو، ۳۹هغوئ تقریباً تر جدور پورې نمرېرېواتهٔ طرف ته خوارهٔ شول او د هغه مېدان نمرخاتهٔ طرف ته یې خپلې ګډې څرولې چرته چې هغه ښار دے. ۴۰هغوئ د څرن ښهٔ آباد مُلکونه موندل چې په کولاو مُلک کښې خوارهٔ وارهٔ وُو چې خاموش او د امن نه ډک وو. د هغوئ نه مخکښې چې کوم خلق هلته اوسېدل هغوئ حامیان وُو. ۴۱د یهوداه بادشاه حزقیاه په وخت کښې د هغه پلو مشران جرار ته لاړل او هلته یې حامیان او معونیان او د هغوئ خېمې تباه کړې او د هغوئ ټول خلق یې ووژل او تر نن ورځې پورې یې د نوم او نشان پته نهٔ لګی. د هغوئ په ځایونو کښې په خپله آباد شول، ځکه چې هغوئ ته د رَمو دپاره د څرن د زمکې ضرورت وو. ۴۲د شمعون قبیلې نور پینځهٔ سوه کسان نمرخاتهٔ طرف ادوم ته لاړل. د هغوئ مشری د یسعی زامنو کوله: فلطیاه، نعریاه، رفایاه او عُزی‌ایل. ۴۳هلته هغوئ هغه پاتې شوی عمالیقیان ووژل کوم چې تښتېدلی وُو او هغوئ تر ننه پورې هلته اوسېدل.

د روبین اولاد

۵ ۱ دا د روبین اولاد دے چې هغه د یعقوب مشر زوئ وو. هغهٔ د خپل پلار د بلې ښځې سره د زنا کولو په وجه د خپل پلار بې‌عزتی وکړه نو چې د مشری زوئ کوم حقُونه هغهٔ لرل، هغه ختم شول او هغه حقُونه یوسف ته مِلاو شول. ۲ خو د یهوداه قبیله تکړه شوه او ټولو قبیلو له یې یو بادشاه ورکړو، خو پیدائشی حق د یوسف سره وو. ۳ د یعقوب د مشر زوئ روبین څلور زامن وُو: حنوک، فلو، حصرون او کرمی. ۴-۶دا د یوایل اولاد دے: سمعیاه، جوج، سِمعی، میکاه، ریایاه، بعل او بئیره. اسوری بادشاه تغلت فلاسر د روبین قبیلې مشر بئیره ونیولو او د قبیلې سره یې جلاوطن کړو. ۷ د روبین په قبیله کښې د دې د قبیلو د مشرانو نسب‌نامه: یعی‌ایل، زکریاه، ۸ او بالع، د عزز زوئ او د سمع نمسے، چې د یوایل د قبیلې وو. دا قبیله په عروعیر کښې او د هغه ځائ نه د نبو پورې او د بعل معون په علاقه کښې اوسېده. ۹ د جِلعاد په مُلک کښې د هغوئ ډېر څاروی وُو او هغه مُلک یې ونیولو چې نمرخاتهٔ طرف ته د صحرا د لمنې او د فرات سیند پورې خور دے. ۱۰ د ساؤل بادشاه په وخت کښې د روبین قبیلې په هاجریانو حمله وکړه، هغوئ یې په جنګ کښې ووژل او د جِلعاد نمرخاتهٔ ته په ټوله برخه کښې د هغوئ په خېمو کښې اوسېدل.

د جاد اولاد

﴿۱۱﴾ د جاد قبیله د بسن په مُلک کښې د روبین شمال ته د سلکه نمرخاتهٔ طرف پورې اوسېدله. ﴿۱۲﴾ یوایل په بسن کښې مشر وو، سافم ورپسې دوېم کس وو او دربم مشر یعنې او د هغهٔ نه پس سافط وو. ﴿۱۳﴾ د دې اووه ډلو د قبیلې نور کسان دا دی: میکائیل، مسلام، شیبا، یوری، یعکان، زیع او عِبر. ﴿۱۴﴾ هغوئ د حُوری زوئ ابی‌خېل اولاد دے، چې د هغوئ پلار نیکهٔ دا دی: ابی‌خېل، حُوری، یاروا‌ح، جِلعاد، میکائیل، یسیسی، یحدو او بُوز. ﴿۱۵﴾ اخی چې د عبدی‌ایل زوئ او د جونی نمسے وو هغه د دې ډلو مشر وو. ﴿۱۶﴾ هغوئ د بسن او جِلعاد په علاقه کښې، هلته په ښارونو او د شارون د څرن په ټولو مُلکونو کښې اوسېدل. ﴿۱۷﴾ دا نسب‌نامه د یهوداه بادشاه یوتام او د اِسرائیل بادشاه یربعام په وخت کښې لیکلے شوې وه.

د نمرخاتهٔ طرف ته د قبیلو لښکر

﴿۱۸﴾ د روبین، جاد او د نمرخاتهٔ طرف منسی په قبیلو کښې څلور څلوېښت زره اووهٔ سوه او شپېتهٔ فوجیان ؤو، چې د ډالونو، تُورو او غشو په ورلو او استعمالولو باندې ښهٔ پوهېدل. ﴿۱۹﴾ هغوئ د جنګ دپاره د یطور، نفیس او نودب هاجری قبیلو خِلاف لاړل. ﴿۲۰﴾ د جنګ په وخت کښې هغوئ خُدائ پاک ته سوال وکړو، هغهٔ د هغوئ فریاد واورېدو ځکه چې په هغهٔ باندې یې ایمان لرلو. نو داسې هاجریانو او د هغوئ ټولو ملګرو شکست وخوړو. ﴿۲۱﴾ د بنی اِسرائیلو نمرخاتهٔ طرف ته قبیلو د دشمن نه پنځوس زره اوښان، دوه لاکه او پنځوس زره ګډې او دوه زره خرهٔ ونیول او سل زره کسان یې جنګی قېدیان کړل. ﴿۲۲﴾ هغوئ ډېر دشمنان ووژل، ځکه چې خُدائ پاک په دې جنګ کښې د هغوئ مل وو. او هغوئ تر جلاوطنئ پورې د هاجریانو په علاقه کښې اوسېدل.

نمرخاتهٔ طرف د منسی نیمه قبیله

﴿۲۳﴾ د منسی نیمې قبیلې خلق د بسن په علاقه کښې د بعل حرمون، سنیر او حرمون غر پورې اوسېدل او د هغوئ آبادی ډېره زیاته شوه. ﴿۲۴﴾ دا کسان د خپلو ډلو مشران ؤو: عِفر، یسعی، اِلی‌ایل، عزرائیل، یرمیاه، هُوداویاه او یحدِایل. هغوئ ټول ښهٔ تکړه فوجیان او د خپلو ډلو مشهور مشران ؤو.

د نمرخاتهٔ طرف ته د قبیلو ویستلے کېدل

﴿۲۵﴾ خو خلقو د خپل پلار نیکهٔ خُدائ پاک سره خیانت وکړو او د هغه نورو قومونو د معبودانو د عبادت په وجه یې د هغهٔ خِلاف بغاوت وکړو کوم قومونه چې خُدائ پاک په هغه وخت تباه کړی ؤو چې بنی اِسرائیلیان مخ په وړاندې تلل. ﴿۲۶﴾ نو خُدائ پاک د اسور بادشاه پول ولېږلو چې د هغوئ په مُلک حمله وکړی (چې هغه په تغلت فلاسر باندې هم مشهور وو). هغهٔ د روبین، جاد او د منسی نیمه قبیله وویستله او دې ته یې مجبور کړل چې تر نن پورې په خلح، خابور، هارا او د جوزان سیند سره اوسیږی.

د مشرانو اِمامانو نسب‌نامه

۶ ﴿۱﴾ د لیوی درې زامن ؤو: جیرسون، قُهات او مراری. ﴿۲﴾ د قُهات څلور زامن ؤو: عُمرام، اِضهار، حبرون او عُزی‌ایل.
﴿۳﴾ د عُمرام دوه زامن هارون او موسیٰ ؤو او یوه یې لور مریم وه. د هارون څلور زامن ؤو: ندب، ابیهُو، اِلی‌عزر او اِتمر. ﴿۴﴾ د اِلی‌عزر اولاد نسل په نسل دا دے: فینحاس، ابیسوع، ﴿۵﴾ بُقی، عُزی، ﴿۶﴾ زرخیاه، مرایوت، ﴿۷﴾ امریاه، اخیطوب، ﴿۸﴾ صدوق، اخیمعض، ﴿۹﴾ عزریاه، یوحانان، ﴿۱۰﴾ عزریاه چا چې د مالِک خُدائ په هغه کور کښې خِدمت کولو کوم چې سلیمان بادشاه په یروشلم کښې جوړ کړے وو، ﴿۱۱﴾ امریاه، اخیطوب، ﴿۱۲﴾ صدوق، سلوم، ﴿۱۳﴾ خِلقیاه، عزریاه، ﴿۱۴﴾ شرایاه او

يهوصدق. ⑮ نبوکدنضر بادشاه يهوصدق سره د يهوداه او يروشلم هغه خلقو وويستلو کوم چې مالِک خُدائ پردى مُلک ته جلاوطن کړى وُو.

د ليوى نور اولاد

⑯ د ليوى درې زامن وُو: جيرسون، قُهات او مرارى. ⑰ په هغوئ کښې د هر يو هم زامن وُو. جيرسون د لِبنى او سِمعى پلار وو، ⑱ قُهات د عُمرام، اِضهار، حبرون او عُزى‌ايل پلار وو، ⑲ او مرارى د محلى او موشى پلار وو. دا د نسب‌نامې په مطابق د ليويانو قبيلې دى. ⑳ دا نسل په نسل د جيرسون اولاد دے: لِبنى، يحت، زمه، ㉑ يوآخ، عدو، زارح او يترى. ㉒ دا نسل په نسل د قُهات اولاد دے: عمى‌نداب، قورح، اسير، ㉓ القنه، ابى‌آسف، اسير، ㉔ تحت، اورى‌ايل، عُزياه او ساؤل. ㉕ د القنه دوه زامن عماسى او اخيموت وُو. ㉖ دا نسل په نسل د اخيموت اولاد دے: القنه، ضوفى، نحت، ㉗ اِلياب، يروحام او القنه. ㉘ د سموئيل دوه زامن وُو: يوايل مشر وو او ابياه کشر وو. ㉙ دا نسل په نسل د مرارى اولاد دے: محلى، لِبنى، سِمعى، عُزه، ㉚ سِمعا، حجياه او عساياه.

د مالِک خُدائ د کور سندرغاړى

㉛ دا هغه سړى وُو چې داؤد بادشاه د مالِک خُدائ په کور کښې د سندرو خِدمت دپاره مقرر کړى وُو، دا د هغې نه پس وُو چې د لوظ صندوق هلته يوړلے شو. ㉜ هغوئ د مالِک خُدائ د حضور خېمې په وړاندې د موسيقۍ سره عبادت کولو، دا د سليمان د مالِک خُدائ کور د جوړولو نه مخکښې وخت وو. هغوئ دا کارونه د اصُولو په مطابق کول. ㉝ چا چې د خپلو زامنو سره خِدمت کولو د هغوئ نسب‌نامه داسې ده: د قُهات ډله: هيمان چې د اولنو موسيقارانو مشر وو، هغه د يوايل زوئ وو. شا ته د هغهٔ نسب‌نامه داسې ده: حيمان، يوايل، سموئيل، ㉞ القنه، يروحام، اِلى‌ايل، توح، ㉟ صُوف، القنه، محت، عماسى، ㊱ القنه، يوايل، عزرياه، صفنياه، ㊲ تحت، اسير، ابى‌آسف، قورح، ㊳ اِضهار، قُهات، ليوى او يعقوب. ㊴ آسف د دوېمو موسيقارانو مشر وو. د ليوى نه پس د هغهٔ نسب‌نامه داسې ده: آسف، برکياه، سِمعا، ㊵ ميکائيل، بعسياه، مُلکياه، ㊶ اِتنى، زارح، عداياه، ㊷ ايتان، زمه، سِمعى، ㊸ يحت، جيرسون او ليوى. ㊹ د مرارى قبيلې ايتان د درېمې سندرې مشر وو. شا ته ليوى ته د هغهٔ نسب‌نامه داسې ده: قيسى، عبدى، ملوک، ㊺ حسبياه، امصياه، خِلقياه، ㊻ امصى، بانى، سمر، ㊼ محلى، موشى، مرارى او ليوى. ㊽ نورو ليويانو ته د مالِک خُدائ په کور کښې باقى ټول خِدمت حواله شوے وو.

د هارون اولاد

㊾ خو هارون او د هغهٔ اولاد د خوشبويۍ نذرانې پېش کولې او هغه قربانۍ يې پېش کولې چې په قربان‌ګاه باندې سوزولے شوې. هغوئ په زيات مقدس ځائ کښې د ټول عبادت او د بنى اِسرائيلو د کفارې ادا کولو ذمه وار وُو. هغوئ دا هر څهٔ د هغه اصُولو په مطابق کول کوم چې د خُدائ پاک خِدمت کوونکى موسىٰ ورته ښودلى وُو. ㊿ دا د هارون اولاد دے: اِلى‌عزر، فينحاس، ابيسوع، (۵۱) بُقى، عُزى، زرخياه، (۵۲) مرايوت، امرياه، اخيطوب، (۵۳) صدوق او اخيمعض.

د ليويانو د اوسېدو ځايونه

(۵۴) دا هغه ښارونه دى چې د هارون اولاد ته حواله شوى وُو چې هغه د قُهات قبيله ده. هغوئ ته به د هغې زمکې وړومبى برخه مِلاوېده کومه چې ليويانو ته حواله شوې وه. (۵۵) په دې کښې د يهوداه په علاقه کښې حبرون او د دې نه ګېرچاپېره د څرن زمکې شاملې وې، (۵۶) اګر چې د هغه ښار پټى او کلى د يفُنه زوئ کالب په حواله وُو. ۵۷-۵۹د پناه دا ښارونه سره د څرن د زمکې د هارون اولاد ته حواله شوى وُو: حبرون، لِبناه، يتير، استموع، حَولون، دبير، عسن او بيت‌شمس. (۶۰) د بنيامين په علاقه کښې هغوئ ته دا ښارونه سره د څرن د زمکې حواله شوى وُو: جبعه، علمت او عنتوت. دا ټول ديارلس ښارونه وُو چې د هغوئ مکمل خاندان په کښې اوسېدل. (۶۱) نمرېرېواتهٔ طرف ته د منسى په علاقه کښې لس ښارونه د پچې په ذريعه د قُهات پاتې قبيلې

ته خاندان په خاندان حواله شوی ؤو. (٦٢) د جیرسون قبیلې ته کورَنو په مطابق دیارلس ښارونه د یساکار، آشر، نفتالی او
نمرخاتۀ طرف ته په بسن کښې د منسی په علاقو کښې حواله شوی ؤو. (٦٣) هم دغه شان، د روبین، جاد او زبولون په علاقو
کښې دولس ښارونه د مراری قبیلې ته خاندان په خاندان حواله شوی ؤو. (٦٤) نو داسې بنی اِسرائیلو لیویانو ته د اوسېدو دپاره
ښارونه حواله کړل، سره د څرن د زمکې چې د دې ښارونو نه ګېرچاپېره وې. (٦٥) د یهوداه، شمعون او بنیامین په علاقه کښې
هغه ښارونه هم د پچې په ذریعه حواله شوی ؤو. د هغه ښارونو ذِکر وړاندې شوے دے. (٦٦) د قُهات قبیلې څۀ کورَنو ته د
اِفرائیم په علاقه کښې ښارونه او د څرن زمکې حواله شوې وې: (٦٧) شِکم چې د اِفرائیم په غرونو کښې د پناه ښار دے او
ورسره جزر، (٦٨) یُقمام، بیت‌حورون، (٦٩) ایالون او جات رِمون. (٧٠) د قُهات پاتې اولاد ته د منسی د نیمې قبیلې د علاقې نه د
عانیر او بلعام ښارونه سره د ګېرچاپېره د څرن د زمکې حواله شوی ؤو. (٧١) د جیرسون قبیلې کورَنو ته دا ښارونه، سره د
ګېرچاپېره د څرن د زمکو حواله شوی ؤو: د نمرخاتۀ منسی په علاقه کښې: په بسن کښې جولان، او عستارات. (٧٢) د یساکار په
علاقه کښې: قادِس، دبرت، (٧٣) رامات او عانیم چې د څرن زمکې ورسره وې. (٧٤) د آشر په علاقه کښې: مسل، عبدون، (٧٥)
حُقوق او رِحوب چې د څرن زمکې ورسره وې. (٧٦) د نفتالی په علاقه کښې: په ګلیل کښې قادِس، حمون او قِریَتائم چې د څرن
زمکې ورسره وې. (٧٧) د مراری قبیلې باقی پاتې کورَنو ته دا ښارونه سره د دې نه ګېرچاپېره د څرن د زمکو حواله شوی ؤو: د
زبولون په علاقه کښې: رِمون او تبور. (٧٨) د اُردن سیند نه پورې د یریحو نمرخاتۀ طرف ته، د روبین په علاقه کښې: په اوچته
زمکه باندې بصر، یهض، (٧٩) قدیمات او مفعت چې د څرن زمکې ورسره وې. (٨٠) د جاد په علاقه کښې: په جِلعاد کښې
رامات، محنایم، (٨١) حسبون او یعزیر چې د څرن زمکې ورسره وې.

د یساکار اولاد

٧ (١) د یساکار څلور زامن ؤو: تولع، فُوه، یسوب او سِمرون. (٢) د تولع شپږ زامن ؤو: عُزی، رفایاه، یری‌ایل، یحمی، ابسام
او سموئیل. هغوئ د تولع د قبیلې اولنی مشران ؤو. د داؤد بادشاه په زمانه کښې د دې پلو د ټولو تکړه فوجیانو شمېر دوویشت
زره او شپږ سوه وو. (٣) د عُزی یو زوئ اِزراخیاه وو. اِزراخیاه او د هغۀ څلور زامن، میکائیل، عبدیاه، یوایل او یسیاه ټول د
پلو مشران ؤو. (٤) د هغوئ دومره ډېرې ښځې او بچی ؤو چې د هغوئ اولاد د دې جوګه وو چې فوجی خِدمت له یې شپږ
دېرش زره سړی ورکړل. (٥) د منلے شوی حِساب کِتاب په مطابق د یساکار قبیلې د ټولو کورَنو اووۀ اتیا زره داسې سړی
شمېرلے شوی ؤو چې کوم د فوجی خِدمت کولو قابل ؤو.

د بنیامین او د دان اولاد

(٦) د بنیامین درې زامن ؤو: بالع، بکر او یدیعیل. (٧) د بالع پینځۀ زامن ؤو: اصبان، عُزی، عُزی‌ایل، یریموت او عیری. د
هغوئ په پله کښې د قبیلو مشران او تکړه فوجیان ؤو. د هغوئ په اولاد کښې دوویشت زره او څلور دېرش سړی شامل ؤو چې
د فوجی کار کولو قابل ؤو. (٨) د بکر نهۀ زامن ؤو: زمیره، یوآس، اِلی‌عزر، الیوعینی، عُمری، یریموت، ابیاه، عنتوت او علمت.
(٩) د هغوئ په نسب‌نامه کښې شل زره او دوه سوه د قبیلو مشرانو او تکړه فوجیانو نومونه لیکلی شوی ؤو. (١٠) د یدیعیل یو
زوئ بِلهان وو او د بِلهان اووۀ زامن ؤو: یعوس، بنیامین، اهُود، کنعانه، زیتان، ترسیس او اخی‌سحر. (١١) هغوئ د قبیلې مشران
او تکړه فوجیان ؤو. د هغوئ په اولاد کښې اوولس زره او دوه سوه داسې سړی شامل وو چې کوم د فوجی کار کولو قابل ؤو.
(١٢) د سفیم او حُفیم تعلق هم د دې قبیلې سره وو. حشیم د احیر زوئ وو.

د نفتالی اولاد

(١٣) د نفتالی څلور زامن ؤو: یحزی‌ایل، جونی، یصر، سلوم. هغوئ د یعقوب د بلې ښځې بِلهاه اولاد وو.

د منسی اولاد

۱۴ د منسی د آرامي وينځې نه دوه زامن اسرائيل او مکير ؤو. مکير د جِلعاد پلار وو. ۱۵ مکير يوه ښځه د حُفيم او يوه ښځه د سفيم دپاره وکړه. د هغهٔ د خور نوم معکه وو. د مکير دويم زوئ صِلافحاد وو او د هغهٔ صِرف لوڼه وې. ۱۶ د مکير د ښځې معکې دوه زامن پيدا شول، چې په هغوئ باندې يې فرس او شرس نومونه کېښودل. د فرس دوه زامن اولام او رِقم ؤو، ۱۷ او د اولام يو زوئ وو چې نوم يې بدان وو. دا ټول د جِلعاد اولاد دے چې د مکير زوئ او د منسی نمسے وو. ۱۸ د هغهٔ د خور همولکت درې زامن ؤو: اِشهود، ابيعزر او محله. ۱۹ د سميدع څلور زامن ؤو: اخيان، شِکم، لِقحی او انيعام.

د اِفرائيم اولاد

۲۰ دا نسل په نسل د اِفرائيم اولاد دے: سوتلح، بيرِد، تحت، اِليعده، تحت، ۲۱ زاباد او سوتلح. د اِفرائيم دوه نور زامن ايصر او اِليعد څوک چې په هغه وخت کښې ووژلے شول چې کله هغوئ د جات د خلقو د څاروو پټولو کوشش کولو. ۲۲ د هغوئ پلار اِفرائيم تر ډېرو ورځو پورې په هغوئ پسې غمژن وو او د هغهٔ خپلوان تسلیٔ ورکولو له ورله راتلل. ۲۳ هغه د خپلې ښځې سره بيا څملاستو او هغه اُميدواره شوه او يو زوئ يې پيدا شو. هغهٔ وربانديې بريعاه نوم کېښودو، دا د هغه مصيبت په وجه چې د هغوئ په خاندان بانديې راغلے وو. ۲۴ د اِفرائيم يوه لور وه چې نوم يې سيراه وو. هغې د بره او ښکته بيت‌حورون او عُزن سيراه ښارونه جوړ کړل. ۲۵ د اِفرائيم يو بل زوئ هم وو چې نوم يې رفح وو، چې د هغهٔ اولاد دا دے: رسف، تلاح، تحن، ۲۶ لعدان، عميهود، اليسمع، ۲۷ نون او يشوَع. ۲۸ کومه علاقه چې هغوئ ونيوله او په کښې اوسېدل په دې کښې بيت‌ايل او د دې نه گېرچاپېره ښارونه، د نمرخاتهٔ طرف نعران او د نمرپرېواتهٔ طرف ته جزر او د دې نه گېرچاپېره ښارونه شامل ؤو. په دې کښې شِکم او عياه او د دې نه گېرچاپېره ښارونه هم شامل دی. ۲۹ د منسی اولاد د بيت‌شان، تعنک، مِجدو او دور او د دې نه گېرچاپېره ښارونه ونيول. دا ټول هغه ځايونه دی چرته چې د يعقوب د زوئ يوسف اولاد اوسېدو.

د آشر اولاد

۳۰ دا د آشر اولاد دے. د هغهٔ څلور زامن ؤو: يمنه، اِسواه، اِسوی او بريعاه، او يوه يې لور سِره وه. ۳۱ د بريعاه دوه زامن حِبر او مُلکی‌ايل ؤو. مُلکی‌ايل د برزاويت ښار جوړ کړو. ۳۲ د حِبر درې زامن ؤو: يفليط، شومير او خوتام، او يوه يې لور سوع وه. ۳۳ د يفليط درې زامن ؤو: فاساک، بمهال او عسوات. ۳۴ د سمر زامن اخی، روهجه، يُحبه او آرام ؤو. ۳۵ د هغهٔ د ورور حيلم څلور زامن ؤو: صوفح، اِمنع، سلس او عمل. ۳۶ د صوفح اولاد دا وو: سوح، حرنفر، سعال، بيری، اِمراه، ۳۷ بصر، هُود، سما، سلسه، يتران او بيرا. ۳۸ د يتر اولاد دا وو: يفُنه، فِسفا، ارا، ۳۹ او د عُله اولاد دا وو: ارخ، حنی‌ايل او رضياه. ۴۰ دا ټول د آشر اولاد وو. هغوئ د خپلو ډلو اولنی مشران، تکړه او مشهور جنگيالی او داسې مشران ؤو چې مثال يې نهٔ وو. د آشر په اولاد کښې شپږويشت زره داسې سړی ؤو چې د فوجی کار کولو قابل ؤو.

د بنيامين اولاد

۸ ۱ د بنيامين پينځهٔ زامن ؤو، د عُمر په ترتيب هغوئ داسې دی: بالع، اشبيل، اخرخ، ۲ نوحه او رفا. ۳ د بالع اولاد دا وو: ادار، جيرا، ابيهود، ۴ ابيسوع، نعمان، اخوع، ۵ جيرا، سفوفان او حيرام. ۶-۷ د اهُود اولاد نعمان، اخياه او جيرا وو. هغوئ د هغه کورَنو مشران ؤو چې په جبعه کښې اوسېدل، خو هغوئ په زور وويستلے شول او په مانحت کښې اوسېدل. جيرا په سفر کښې د هغوئ مشری کوله. جيرا د عُزا او اخيهود پلار وو. ۸-۹ د سحريم دوه ښځې، حشيم او بعراه طلاقې کړې. وروستو چې کله هغه د موآب په مُلک کښې اوسېدو نو هغهٔ هودس وادهٔ کړه او اووهٔ زامن يې پيدا شول: يوباب، ضِبيه، ميسا، مُلکام، ۱۰ يعوض، سکياه او مِرمه. د هغهٔ ټول زامن د کورَنو مشران شول. ۱۱ د هغهٔ د حشيم نه هم دوه زامن پيدا شول: ابی‌طوب او الفعل. ۱۲ د الفعل درې زامن ؤو: عِبر، مِشعام او سامد. دا سامد وو چې هغهٔ د اونو او لد ښارونه او

ګېرچاپېره کلی جوړ کړل.

بنیامینیان په جات او ایالون کښې

(۱۳) برِیعاه او سمع د هغه پلو مشران وُو چې د ایالون په ښار کښې اوسېدې او هغه خلق یې وشړل چې د جات په ښار کښې
اوسېدل. (۱۴) د برِیعاه په اولاد کښې اخیو، شاشق، یریموت، (۱۵) زبدیاه، عراد، عدر، (۱۶) میکائیل، اِسفاه او یوخا شامل وُو.

بنیامینیان په یروشلم کښې

(۱۷) د الفعل په اولاد کښې دا کسان شامل وُو: زبدیاه، مسلام، حِزقی، حِبر، (۱۸) یسمری، یزلیاه او یوباب. (۱۹) د سِمعی په
اولاد کښې دا کسان شامل وُو: یقیم، زِکری، زبدی، (۲۰) العینی، ضلتی اِلیایل، (۲۱) عدایاه، برایاه او سِمرات. (۲۲) د شاشق په
اولاد کښې دا کسان شامل وُو: اِسفان، عِبر، اِلیایل، (۲۳) عبدون، زکری، حنان، (۲۴) حننیاه، عیلام، عنتوتیاه، (۲۵) یفدیاه او
فنوایل. (۲۶) د یروحام په اولاد کښې دا کسان شامل وُو: سمسری، شحاریاه، عتلیاه، (۲۷) یعرسیاه، الیاس او زِکری. (۲۸) دا د
خپلو پلو اولنی مشران وُو، د هغوئ نومونه په نسب‌نامه کښې لیکلے شوی وُو او هغوئ ټول په یروشلم کښې اوسېدل.

بنیامینیان په جبعون او یروشلم کښې

(۲۹) یعی‌ایل د جبعون ښار جوړ کړو او هلته اوسېدو. د هغهٔ د ښځې نوم معکه وو، (۳۰) او د هغهٔ مشر زوئ عبدون وو. د هغهٔ
نور زامن صور، قیس، بعل، نیر، ندب، (۳۱) جدور، اخیو، زکر، (۳۲) او مِقلوت چې د سِمعا پلار وو. د هغوئ اولاد په یروشلم
کښې د خپلې قبیلې د نورو کورَنو سره نزدې اوسېدل.

د ساؤل بادشاه خاندان

(۳۳) نیر د قیس پلار وو او قیس د ساؤل بادشاه پلار وو. د ساؤل څلور زامن وو: یونتن، مُلکی‌شوَع، ابیناداب او اشبعل. (۳۴)
یونتن د مریب بعل پلار وو، چې هغه د میکاه پلار وو. (۳۵) د میکاه څلور زامن وُو: فیتون، مُلک، تاریع او احاز. (۳۶) احاز د
یهوعده پلار وو، چې هغه د درېو زامنو پلار وو: علمت، عزماوت او زِمری. زِمری د موضا پلار وو، (۳۷) موضا د بِنعه پلار وو،
بِنعه د رفعه، رفعه د اِلعاسه، اِلعاسه د اصیل پلار وو. (۳۸) د اصیل شپږ زامن وُو: عزریقام، بوکرو، اِسمٰعیل، سعریاه، عبدیاه او
حنان. (۳۹) د اصیل د ورور عیشق درې زامن وُو: اولام، یعوس او الیفلط. (۴۰) د اولام زامن تکړه فوجیان او د غشو ویشتونکی
وُو. د هغهٔ ټول زامن او نمسی یو نیم سل وُو. دا ټول کسان د بنیامین اولاد وو.

د خلقو آزادېدل او واپس راتلل

۹ (۱) د ټولو بنی اِسرائیلو نسب‌نامه لیکلے شوې وه او دا معلومات د بنی اِسرائیلو د بادشاهانو د تاریخ په کِتاب کښې لیکلے
شوی دی. د یهوداه خلق د خپلې نافرمانۍ په وجه بابل ته ویستلے شوی وُو. (۲) وړومبی کسان چې په خپلو پخوانو ښارونو
کښې جائیدادونو ته راواپس شول نو په هغې کښې اِمامان، لیویان، د مالِک خُدائ د کور خِدمت کوونکی او نور بنی اِسرائیلیان
وُو. (۳) د یهوداه، بنیامین، اِفرائیم او منسی قبیلو خلق یروشلم ته د اوسېدو دپاره لاړل. ۴-۶ د یهوداه د قبیلې لس کم اووهٔ سوه
خاندان داسې وُو چې لاړل او په یروشلم کښې اوسېدل. په دې کښې د یهوداه د قبیلې د فارص اولاد د قبیلې مشر عوتی وو، چې
د عمیهود زوئ او د عُمری نمسے وو. د هغهٔ په پلار نیکهٔ کښې اِمری او بانی شامل وُو. د یهوداه زوئ سیله د قبیلې مشر عسایاه
وو، چې هغه د خپل خاندان مشر وو. د یهوداه زوئ زارح د قبیلې مشر یعی‌ایل وو. (۷)-(۸) د بنیامین قبیلې دا کسان لاړل او په
یروشلم کښې اوسېدل: د مسلام زوئ سلو، چې مسلام د هُوداویاه زوئ وو، هُوداویاه د هسینوآه زوئ وو، او ورسره د یروحام
زوئ اِبنیاه وو، ایله چې د عُزی زوئ او د میکری نمسے وو، د سفطیاه زوئ مسلام، سفطیاه د رعوایل زوئ وو او رعوایل د

اِبنیاه زوئ وو. (۹) د دې قبیلې نهۀ سوه شپږ پنځوس خاندان لاړل او هلته اوسېدل. د دې لیکلے شوو نومونو ټول سرى د
کورَنو مشران وُو.

هغه اِمامان چې یروشلم ته د اوسېدو دپاره لاړل

۱۰-۱۲په واپس راغلو اِمامانو کښې دا کسان وُو: یدعیاه، یهویریب او یکین. د خِلقیاه زوئ عزریاه چې د مالِک خُدائ د کور
مشر آفسر وو، چې د هغۀ په پلار نیکۀ کښې مسلام، صدوق، مرایوت او اخیطوب شامل وُو. د یروحام زوئ عدایاه، چې د هغۀ
په پلار نیکۀ کښې فشحور او مُلکیاه شامل وُو، او ورسره د عدىایل زوئ معسى، چې د هغۀ په پلار نیکۀ کښې یحزیراه، مسلام،
مسلمیت او اِمیر شامل وُو. (۱۳) کوم اِمامان چې د ډلو مشران وُو هغه ټول یو زر اووۀ سوه او شپېتۀ وُو. هغوئ د خُدائ پاک د
کور د خِدمت د کار دپاره ښۀ تکړه سرى وُو.

هغه لیویان چې واپس راغلل او په یروشلم کښې اوسېدل

۱۴-۱۶دا لیویان یروشلم ته واپس راغلل: د حسوب زوئ سمعیاه، چې د هغۀ په پلار نیکۀ کښې د مرارى د قبیلې عزریقام او
حسبیاه شامل وُو، بقبقر، حرس، جلال او د میکا زوئ متنیاه، چې د هغۀ په پلار نیکۀ کښې زِکرى او آسف شامل وُو، د سمعیاه
زوئ عبدیاه، چې د هغۀ په پلار نیکۀ کښې جلال او یدوتون شامل وُو، برکیاه، چې د آسا زوئ او القنه نمسے وو، چې هغه د
نطوفاتى ښار په علاقه کښې اوسېدو.

د مالِک خُدائ د کور څوکیدارانو راواپس کېدل او په یروشلم کښې اوسېدل

(۱۷) د مالِک خُدائ د کور څوکیداران په یروشلم کښې اوسېدل: سلوم، عقوب، طلمون او اخیمان. سلوم د هغوئ مشر وو. (۱۸)
د دې نه مخکښې د هغو ډلو کسان د نمرخاتۀ طرف د بادشاه د دروازې سره ولاړ وُو. هغوئ به د لیویانو د خېمو په دروازو
باندې څوکیدارى کوله. (۱۹) د قورې زوئ او د ابىآسف نمسے سلوم، سره د خپلو خلقو چې د قورح ډله وه د مالِک خُدائ د
حضور د خېمې د ننوتلو ځائ حِفاظت ذمه وار وُو، لکه څنګه چې مخکښې د هغوئ پلار نیکۀ د مالِک خُدائ د اوسېدو د ځائ د
حِفاظت ذمه وار وُو. (۲۰) د اِلىعزر زوئ فینحاس، په یو وخت کښې د هغوئ مشرى کړې وه او مالِک خُدائ د هغۀ مل وو. (۲۱)
د مسلمیاه زوئ زکریاه هم د مالِک خُدائ د حضور د خېمې د ننوتلو د ځائ څوکیدار وو. (۲۲) ټول دوه سوه او دولس سرى د
دروازو دپاره څوکیداران خوښ کړے شوى وُو. د هغوئ نومونه د هغه کلو په مطابق لیکلے شوى وُو چې چرته هغوئ اوسېدل.
داؤد او سموئیل پېغمبر د هغوئ پلار نیکۀ په دې اهم کار باندې مقرر کړى وُو. (۲۳) هغوئ او د هغوئ اولاد د مالِک خُدائ د
خېمې د دروازو د حِفاظت ذمه وار وُو. (۲۴) په هر طرف باندې یوه یوه دروازه وه، شمالى، جنوبى، نمرخاتۀ او نمرپرېواتۀ ته او
د هرې یوې دروازې یو یو مشر څوکیدار وو. (۲۵) د هغوئ هغه خپلوان کوم چې په کلو کښې اوسېدل نو هغوئ به وخت په
وخت راتلل او د هغوئ سره به یې اووۀ ورځې خِدمت کولو. (۲۶) هغه څلور مشران څوکیداران لیویان وُو چې هغوئ له پوره
ذمه وارى ورکړے شوې وه. هغوئ د مالِک خُدائ د کور د کوټو او د هغه قیمتى سامان هم خیال ساتلو چې کوم هلته کېښودے
شو. (۲۷) هغوئ د مالِک خُدائ کور سره نزدې دېره وُو، ځکه چې د هغوئ کار د دې حِفاظت او په هر سحر کښې د دروازو
کولاول وُو.

نور لیویان

(۲۸) څۀ لیویان د عبادت د سامان ذمه وار وُو. چې کله به دا وړلے یا واپس راوړلے شو نو هغوئ به دا شمېرلو. (۲۹) نور د
مقدس ځائ د سامان، د اوړو، د میو، د زیتُونو تېلو، خوشبویۍ او مصالحو ذمه وار وُو. (۳۰) خو د مصالحو د ګډولو ذمه وارى
د اِمامانو وه. (۳۱) د قورح د قبیلې د لیوى قبیلې د سلوم مشر زوئ چې نوم یې متتیاه وو، هغه د هغه روټۍ پخولو ذمه وار وو
چې په نذرانو کښې استعمالیده. (۳۲) د قُهات د قبیلې څۀ کسان د هر سبت په ورځ د مالِک خُدائ کور دپاره د مقدسې روټۍ

تیارولو ذمه وار وُو. ﴿۳۳﴾ د لیویانو څۀ خاندان د مالِک خُدائ د کور د سندرو ذمه وارې وې. د دې کورَنو مشران د مالِک خُدائ
د کور په یو څو کوټو کښې اوسېدل او د نورو کارونو کولو نه آزاد وُو، ځکه چې هغوئ به شپه او ورځ کار کولو. ﴿۳۴﴾ دا ټول
کسان د هغوئ د پلار نیکۀ د نسب‌نامې په مطابق د لیویانو د خاندان مشران وُو. هغوئ د یروشلم د اوسېدونکو خلقو مشران وُو.

د ساؤل بادشاه پلار نیکۀ او اولاد

﴿۳۵﴾ یعی‌ایل د جبعون ښار جوړ کړو او هلته دېره شو. د هغۀ د ښځې نوم معکه وو. ﴿۳۶﴾ د هغۀ مشر زوئ عبدون وو او د هغۀ
نور زامن دا وُو: صور، قیس، بعل، نیر، ندب، ﴿۳۷﴾ جدور، اخیو، زکریاه او مِقلوت ﴿۳۸﴾ چې د سِمعام پلار وو. د هغوئ اولاد د
خپلې قبیلې د نورو کورَنو سره نزدې په یروشلم کښې اوسېدل. ﴿۳۹﴾ نیر د قیس پلار وو او قیس د ساؤل پلار وو. د ساؤل څلور
زامن وُو: یونتن، مُلکی‌شوَع، ابیناداب او اشبعل. ﴿۴۰﴾ یونتن د مریب بعل پلار وو، چې هغه د میکاه پلار وو. ﴿۴۱﴾ د میکاه څلور
زامن وُو: فیتون، مُلک، تاریع او احاز. ﴿۴۲﴾ احاز د یعراه پلار وو، چې هغه د دریو زامنو پلار وو: علمت، عزماوت او زِمری.
زِمری د موضا پلار وو، ﴿۴۳﴾ موضا د بِنعه پلار وو، بِنعه د رفایاه، رفایاه د اِلعاسه او اِلعاسه د اصیل پلار وو. ﴿۴۴﴾ د اصیل شپږ
زامن وُو: عزریقام، بوکرو، اِسمٰعیل، سعریاه، عبدیاه او حنان.

د ساؤل مرګ

۱۰ ﴿۱﴾ فلستیانو د بنی اِسرائیلو خِلاف د جِلبوعه په غر باندې یو جنګ وکړو. هلته ډېر بنی اِسرائیلیان ووژلے شول او د
هغوئ نور پاتې کسان سره د ساؤل بادشاه او د هغۀ د زامنو وتښتېدل. ﴿۲﴾ خو فلستیان ساؤل او د هغۀ زامنو ته ورنزدې شول
او د ساؤل درې زامن یونتن، ابیناداب او مُلکی‌شوَع یې ووژل. ﴿۳﴾ د ساؤل نه ګېرچاپېره سخت جنګ وو او هغه په کښې د
دشمن په غشو باندې ولګېدو او سخت زخمی شو. ﴿۴﴾ نو هغه زلمی ته یې ووئیل چې کوم د هغۀ وسله وړله، "خپله تُوره
راوباسه او ما پرې ووهه، ګنې هغه ناسنته کسان به راشی او زما بې‌عزتی به کوی." خو زلمے یرېدو او داسې یې نۀ کول، نو
ساؤل خپله تُوره واخسته او په هغې باندې یې ځان وروغورزولو. ﴿۵﴾ کله چې هغه زلمی ولیدل چې ساؤل مړ شو، نو هغۀ هم
خپل ځان په خپله تُوره وروغورزولو او مړ شو. ﴿۶﴾ نو ساؤل او د هغۀ درې واړه زامن په یو ځائ مړۀ شول او د هغۀ د اولاد
هیچا هم بادشاهی ونۀ کړه. ﴿۷﴾ چې د یزرعیل په وادئ کښې چې کوم بنی اِسرائیلیان وُو نو چې هغوئ خبر شول چې لښکر
تښتېدلے دے او ساؤل او د هغۀ زامن مړۀ شوی دی، نو هغوئ خپل ښارونه پرېښودل او منډه یې کړه. او بیا فلستیان راغلل او
ښارونه یې قبضه کړل. ﴿۸﴾ په وریسې ورځ، فلستیان د مړو لوټ کولو له لاړل او هغوئ د ساؤل او د هغۀ د زامنو لاشونه
ومونډل چې د جِلبوعه په غرۀ باندې پراتۀ وُو. ﴿۹﴾ هغوئ د ساؤل سر پرې کړو، د هغۀ نه یې زغره کولاو کړه او د هغوئ سره یې
ټولو فلستیانو ته پېغام وړُونکی ولېږل چې خپلو معبودانو او خپلو خلقو ته دا زېرے واوروی. ﴿۱۰﴾ هغوئ د هغۀ وسله په خپله یوه
عبادتخانه کښې کېښوده او د هغۀ سر یې د خپل خُدائ دجون په عبادتخانه کښې راځوړند کړو. ﴿۱۱﴾ کله چې د یبیس خلقو په
جِلعاد کښې دا واورېدل چې فلستیانو د ساؤل سره څۀ کړی وُو، ﴿۱۲﴾ نو د هغوئ ټول تکړه سړی لاړل او د ساؤل او د هغۀ د
زامنو لاشونه یې واخستل او یبیس ته یې یوړل. هلته هغوئ دا د څېرۍ د ونې لاندې ښخ کړل او اووۀ ورځې یې روژه ونیوله. ﴿۱۳﴾
ساؤل ځکه مړ شو چې د مالِک خُدائ سره یې خیانت وکړو او د مالِک خُدائ د حُکمونو نافرمانی یې وکړه. هغۀ د کوډګرې
ښځې په ذریعه د مړو د روحونو سره مشورې هم کولې. ﴿۱۴﴾ په کار خو دا وُو چې د مالِک خُدائ نه یې مشوره اخستې وے. نو
مالِک خُدائ هغه ووژلو او د بادشاهی اختیار یې د یَسی زوئ داؤد له ورکړو.

د حضرت داؤد بادشاه جوړېدل

۱۱ ﴿۱﴾ بیا ټول بنی اِسرائیلیان په حبرون کښې داؤد له لاړل او ورته یې ووئیل، "مونږ ستا خپله وینه یُو. ﴿۲﴾ په تېره زمانه
کښې، کله چې لا ساؤل زمونږ بادشاه وو، نو تۀ هغه څوک وې چې په جنګ کښې دې د بنی اِسرائیلو مشری کوله او مالِک

خُدائ ستا خُدائ پاک تا سره دا لوظ وکړو چې تهٔ به د هغهٔ د خلقو بنی اِسرائیلو حکمران یې.“ ۳ نو د بنی اِسرائیلو ټول
مشران په حبرون کښې داؤد له راغلل. هغهٔ د مالِک خُدائ په مخکښې د هغوئ سره یو لوظ وکړو. هغوئ د مقررولو دپاره په هغهٔ
باندې تېل واچول او هغه د بنی اِسرائیلو بادشاه شو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ د سموئیل په ذریعه وعده کړې وه.

د حضرت داؤد یروشلم فتح کول

۴ داؤد بادشاه او ټول بنی اِسرائیلیان لاړل او د یروشلم په ښار یې حمله وکړه. په هغه وخت کښې یروشلم د یبوس په نوم
یادېدو او د هغهٔ مُلک اصلی اوسېدونکی یعنې یبوسیان تر هغه وخته پورې هلته اوسېدل. ۵ یبوسیانو داؤد ته ووئیل، ”تهٔ به
هیڅکله ښار ته ورننه نهٔ وځې.“ خو داؤد د هغوئ د صیون قلعه ونیوله او دا ځائ د داؤد په ښار مشهور شو. ۶ داؤد
وفرمائیل، ”کوم یو سړے چې اول په یبوسیانو حمله وکړی نو هغه به د لښکر مشر وی.“ یوآب چې د هغهٔ مور ضرویاه وه، هغهٔ
اول حمله وکړه او هغه د لښکر مشر شو. ۷ داؤد په قلعه کښې د اوسېدو دپاره لاړو نو په دې وجه دا د داؤد ښار بللے شی.
۸ هغهٔ ښار جوړ کړو، د هغه ځائ نه یې شروع وکړه چرته چې بره ختلی پټی وُو او د ګېرچاپېره علاقې پورې یې خور کړو او
یوآب باقی ښار بیا جوړ کړو. ۹ داؤد نور هم تکړه کېدو، ځکه چې ربُ الافواج د هغهٔ مل وو.

د حضرت داؤد تکړه فوجیان

۱۰ د داؤد د تکړه فوجیانو مشران دا دی. ټولو بنی اِسرائیلو په شریکه دا فیصله وکړه چې داؤد خپل بادشاه جوړ کړی لکه
څنګه چې مالِک خُدائ وعده کړې وه. ۱۱ وړومبے د حکمون د قبیلې یسوبعام وو چې د هغه ”درېو آفسرانو“ مشر وو. هغهٔ د
خپلې نېزې سره د درې سوو سړو خِلاف جنګ وکړو او هغه ټول یې په یو جنګ کښې ووژل. ۱۲ وریسې د هغه درېو مشهورو
کسانو نه د دودو زوئ اِلیعزر، چې د اخوحی د قبیلې وو. ۱۳ هغه د داؤد په ملګرتیا کښې د فسدمیم په جنګ کښې د فلستیانو
خِلاف وجنګېدو. کله چې بنی اِسرائیلو د فلستیانو نه تښتېدل شروع کړل نو هغه د اوربشو په یو پټی کښې وو، ۱۴ خو بیا هغه او
د هغهٔ سړی د پټی په مینځ کښې کلک ودرېدل او فلستیانو له یې شکست ورکړو. مالِک خُدائ هغهٔ له یوه لویه فتح ورکړه. ۱۵
یوه ورځ د مشرانو فوجیانو د دېرشو نه درې کسان یو ګټ له لاړل چرته چې داؤد د عدولام غار سره نزدې ایسار وو، چې په دې
دوران کښې د فلستیانو یوې فوجی قبیلې د رفائیم په وادی کښې خېمې لګولې وې. ۱۶ په هغه وخت کښې داؤد په یوه پخه
مورچه کښې وو او د فلستیانو یوې قبیلې بیتلحم قبضه کړے وو. ۱۷ د داؤد اوبو ته سخت زړهٔ وشو او وې فرمائیل، ”کاش
چې څوک ما له د بیتلحم دروازې سره نزدې کوهی نه لږې اوبهٔ راوړی.“ ۱۸ نو هغه درېو مشهورو فوجیانو د فلستیانو په
فوجی صفونو کښې لار جوړه کړه، د کوهی نه یې لږې اوبهٔ راوویستلې او داؤد له یې راوړې. خو هغهٔ دا ونهٔ څښلے او د څښلو
په ځائ یې مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه توئ کړې ۱۹ او وې فرمائیل، ”دا زهٔ هیڅکله نهٔ شم څښلے. دا به د دې سړو د
وینې څښلو په شان وی چا چې خپل ژوند په خطره کښې واچولو.“ نو هغهٔ د دې څښلو نه اِنکار وکړو. دا د هغه درېو تکړه
فوجیانو د بهادرئ کارنامې وې. ۲۰ د یوآب ورور ابیشے د هغه درېو مشهورو کسانو مشر وو. هغهٔ د خپلې نېزې سره د درې
سوو سړو خِلاف جنګ وکړو او هغوئ یې ووژل او د هغه درېو په شان مشهور شو. ۲۱ هغه د هغه درېو نه زیات مشهور وو او
د هغوئ مشر شو، خو هغه په هغه درېو کښې شامل نهٔ وو. ۲۲ د قبضئیل د یهویدع زوئ بنایاه یو تکړه فوجی وو، هغهٔ ډېرې د
بهادرئ کارنامې وکړې، چې په دې کښې د دوو تکړه موآبیانو جنګیالو وژل هم شامل وُو. یو بل ځل چې واوره ورېدله نو هغه
لاندې یوې کندې ته لاړو او یو زمرے یې ووژلو. ۲۳ هغهٔ یو مِصرے هم ووژلو، یو لوئ سړے چې تقریباً دوه نیم ګزه لوړ وو، د
هغهٔ نېزه د کوټې د تیر هومره لویه وه. بنایاه په هغهٔ باندې د امسا سره حمله وکړه، د مِصری د لاس نه یې نېزه واخستله او په
هغې باندې یې ووژلو. ۲۴ دا د بنایاه د بهادرئ کارنامې وې چې هغه د هغه درېو په شان مشهور وو. ۲۵ هغه د هغه دېرشو نه
زیات مشهور وو، خو په هغه درېو کښې شامل نهٔ وو. داؤد هغه د خپلو ذاتی محافظانو مشر جوړ کړو. ۲۶-۴۷ دا هغه نور بهادر
فوجیان دی: د یوآب ورور عساهیل، د بیتلحم د دودو زوئ اِلحنان، د حرود سموت، د فلون خلص، د تقوع د عقیس زوئ
عیرا، د عنتوت ابیعزر، د حوساتی سِبکی، د اخوحی عیلی، د نطوفاتی مهری، د نطوفاتی د بعنه زوئ حلد، په بنیامین کښې د
جبعه د ریبی زوئ اِتی، د فِرعاتون بنایاه، د جعس سره نزدې وادیانو نه حُوری، د عرباه ابی‌ایل، د بحروم عزماوت، د سعلبون

اليخبه، د جزون هشيم، د حرار نه د شجي زوئ يونتن، د حرار نه د ساکار زوئ اخی‌آم، د اُور زوئ الفال، د مکيره زوئ حِفر، د
فلون اخياه، د کرمل حصرو، د ازبی زوئ نعری، د ناتن ورور يوايل، د هاجری زوئ مِبحار، د عمون صِلق، د بيروت د يوآب
زغره وړونکے نحری، د يتير نه عيرا او جريب، حِتی اورِياه، د اخلی زوئ زاباد، د سيزا زوئ عدينه چې د روبين قبيلې يو مشر
کس وو، چې د دېرشو فوجيانو يوه خپله ډله يې لرله، د معکه زوئ حنان، د مِتن يوسفط، د عستارات عُزياه، د عروعير د خوتام
زامن، سما او يعی‌ايل، د تيص نه د سِمری زامن، يديعيل او يوخا، د محاوه نه اِلی‌ايل، د النعم زامن، يريبی او يوساوياه، د موآب
نه يتمه، اِلی‌ايل، عوبيد او د ضوباه نه يعسی‌ايل.

د بنيامين د قبيلې نه د حضرت داؤد وړومبنی ملګری

۱۲ ۱ دا هغه سړی دی چې په صِقلاج کښې د داؤد سره په هغه وخت ملګری شول چې هغه د قيس زوئ ساؤل نه پټېدو.
هغوئ د هغه جنګيالو نه وُو چا چې د داؤد په حق کښې جنګ وکړو. ۲ دا ټول تکړه لينده چلوونکی وُو، هغوئ په ښی او ګس
لاس دواړو باندې غشی او د ليندې کانړی ويشتلے شول. هغوئ د بنيامين د قبيلې نه د ساؤل خپلوان وُو. ۳-۷هغوئ د جبعه ښار
نه د سماعه د زامنو د لوئ مشر اخيعزر او دويم مشر يوآس د مشرئ لاندې وُو. هغه فوجيان دا وُو: يزئيل او فِلِط چې د
عزماوت زامن وُو، براکه او د عنتوت نه ياهُو، د جبعون اِسماعيه چې مشهور فوجی او د هغه دېرشو نه يو مشر وو، يرمياه،
يحزی‌ايل، يوحانان او د جديره يوزبد، العوزی، يريموت، بعلياه، سمرياه، سفطياه خروفی، القنه، يسياه، عزرايل، يوعزر او د
قورح د قبيلې يسوبعام، د جدور د يروحام زامن، يوعيله او زبدياه.

د جاد قبيلې نه د داؤد ملګری

۸کله چې داؤد د صحرا په قلعه کښې وو نو د جاد د قبيلې نه ځينې تکړه او تجربه‌کار فوجيان د هغهٔ سره ملګری شولو. هغوئ په
ډالونو او نېزو کښې ماهِران وُو، د زمرو په شان تکړه او په غرونو کښې د هوسی په شان تېزې منډې يې وهلې. ۹-۱۳د هغوئ
عُهدې په دې ترتيب باندې وې: د ټولو مشر ايصر، وربسې عبدياه، اِلياب، مسمنه، يرمياه، عتی، اِلی‌ايل، يوحانان، الزباد، يرمياه
او مکبنی. ۱۴د جاد قبيلې جنګيالی فوجی مشران وُو. د هغوئ د ټولو نه کمزورو جنګيالو د سلو فوجيانو سره جنګ کولے شو
او تکړه جنګيالو د زرو خِلاف جنګ کولے شو. ۱۵د يو کال په وړومبی مياشت کښې، په هغه وخت کښې چې د اُردن په سيند
کښې اوبهٔ د غاړو نه اوړېدلې، نو هغوئ د سيند نه پورې وتل، هغه خلق يې خوارهٔ وارهٔ کړل کوم چې د سيند نمرخاتهٔ او
نمرپرېواتهٔ دواړو طرفونو ته په وادئ کښې اوسېدل.

د بنيامين او د يهوداه د قبيلې ملګری

۱۶يو ځل د بنيامين او يهوداه د قبيلو د سړو يوه ډله هغه قلعې ته لاړه چرته چې داؤد وو. ۱۷داؤد مِلاوېدو له ورَغلو او ورته يې
وفرمائيل، ”کهٔ تاسو د دوستانو په شان دلته زما مدد له راغلی يئ، نو په خير راغلئ. زمونږ سره ملګری شئ. خو کهٔ ستاسو اراده
دا وی چې دوکه مې کړئ او دشمن ته مې حواله کړئ، اګر چې ما تاسو له د تکليف رسولو کوشش هم نهٔ دے کړے، نو زمونږ
د پلار نيکهٔ خُدائ پاک به د دې نه خبر شی او تاسو له به سزا درکړی.“ ۱۸د خُدائ پاک روح د هغوئ په يو کس عماسی باندې
راغلو، چې هغه وروستو د هغه دېرشو مشر شو او هغهٔ چغه ووهله، ”د يَسی زوئ داؤده، مونږ ستا يُو. کاميابی دې ستا او د
هغوئ وی چې څوک ستا مدد کوی. ځکه چې خُدائ پاک ستا مل دے.“ داؤد هغوئ ته په خير راغلے ووئيلو او په خپل لښکر
يې آفسران جوړ کړل.

د منسی ملګری

۱۹د منسی قبيلې څهٔ فوجيان واوړېدل او د داؤد په طرف شول، دا په هغه وخت کښې چې کله هغه د فلستيانو سره د ساؤل

بادشاه خِلاف جنګ له روان وو. په آخر کښې هغوئ د فلستيانو مدد نۀ شو کولے، ځکه چې د هغوئ بادشاهان د دې نه يرېدل
چې داؤد به د هغوئ نه خپل پخوانی نېک ساؤل ته واوړی، نو هغه يې واپس صِقلاج ته ولېږلو. ۲۰دا د منسی هغه فوجيان دی
چې کله داؤد واپس صِقلاج له راتلو نو هغوئ د هغۀ په طرف شول: عدنه، يوزبد، يديعيل، ميکائيل، يوزبد، اليهُو او ضلتی. په
منسی کښې د هغوئ هر يو د زرو زرو سړو فوجی قبيلې وې. ۲۱هغوئ د هغه ډلو خِلاف د داؤد ملګرتيا وکړه چې ځوک ډاکوان
وُو، ځکه چې هغوئ ټول تکړه جنګيالی وُو او د هغۀ د لښکر مشران وُو. ۲۲تقريباً هره ورځ به نوی سړی د داؤد سره شاملېدل،
تر دې پورې چې د هغۀ لښکر د خُدائ پاک د لښکر په شان لوئ شو.

د حضرت داؤد د لښکرو شمېر

۲۳-۳۷کله چې داؤد په حبرون کښې وو، نو ډېر تکړه فوجيان د هغۀ په لښکر کښې ملګری شول د دې دپاره چې د ساؤل په ځائ
يې بادشاه جوړ کړی، لکه څنګه چې مالِک خُدائ وعده کړې وه. د هغوئ شمېر داسې وو: يهوداه: شپږ زره او اتۀ سوه ښۀ
وسله بند سړی، چې ډالونه او نېزې ورسره وې، شمعون: اووۀ زره او سل ښۀ تکړه سړی، ليوی: څلور زره او شپږ سوه سړی،
د هارون اولاد، د يهويدع ډله: درې زره او اووۀ سوه سړی، په دې کښې يو بهادر جنګيالے زلمے صدوق هم شامل وو، سره د
هغۀ د دوويشتو خپلوانو چې ټول آفسران وُو، بنيامين چې د ساؤل خپله قبيله وه: درې زره سړی (د بنيامين زيات خلق د ساؤل
وفادار پاتې شوی وُو)، اِفرائيم: شل زره او اتۀ سوه تکړه سړی چې په خپلو ډلو کښې مشهور وُو، نمر پرېواتۀ طرف ته منسی:
اتلس زره سړی چې د داؤد د بادشاه جوړولو دپاره خوښ کړے شول، يساکار: دوه سوه سړی، سره د هغه سړو چې د هغوئ د
مشرئ لاندې وُو (دا مشران په حالاتو او واقعاتو باندې پوهېدل او هغوئ ته پته وه چې بنی اِسرائيلو له څۀ کول په کار دی)،
زبولون: پنځوس زره وفادار او داسې اعتباری سړی چې د جنګ دپاره تيار وُو، چې د هر قِسم وسلې په استعمالېدو باندې
پوهېدل، نفتالی: يو زر مشران، سره د اوو دېرشو زرو سړو چې په ډالونو او نېزو باندې وسله بند وُو، دان: اتۀويشت زره او شپږ
سوه تکړه سړی، آشر: څلوېښت زره سړی چې د جنګ دپاره تيار وُو، د اُردن سيند نمرخاتۀ طرف ته قبيلې، روبين، جاد او
نمرخاتۀ طرف ته منسی: يو سل او شل زره سړی چې د هر قِسم وسلې په استعمالېدو باندې پوهېدل. ۳۸دا ټول فوجيان چې د
جنګ دپاره تيار وُو، حبرون ته لاړل. د هغوئ اراده دا وه چې داؤد په ټولو بنی اِسرائيلو بادشاه جوړ کړی. نو د ټولو بنی اِسرائيلو
په دې خبره باندې اتفاق وو. ۳۹هغوئ هلته د داؤد سره درې ورځې تېرې کړې، د هغه مېلمستيا نه يې خوړل څښل کول چې د
هغوئ خپلوانو ورله تيار کړے وو. ۴۰د شمالی قبيلو د يساکار، زبولون او نفتالی پورې خلق د خرونو، اوښانو، قچرو او غوَيو
سره راتلل چې په خوراک، اوړو، اينځرو، کشمشو، ميو او د زيتُونو تېلو باندې بار وُو. هغوئ څاروی او ګډې هم راوستل چې
حلالې يې کړی او وې خوری. دا هر څۀ د هغه خوشحالئ اظهار وو چې په ټول مُلک کښې محسوسېدله.

د لوظ صندوق د قِريَت‌يعريم نه وړل کېدل

۱۳ (۱) داؤد بادشاه د هغه ټولو آفسرانو سره مشوره وکړه چې زرو سړو د ډلو او د سلو سړو د ډلو مشران وُو. (۲) بيا هغۀ
ټولو بنی اِسرائيلو ته اِعلان وکړو چې، "کۀ تاسو ته منظوره وی او کۀ دا د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک رضا وی، نو راځئ
چې زمونږ باقی خلقو له او د هغوئ په ښارونو کښې اِمامانو او ليويانو له پېغام ورُونکی ولېږُو او هغوئ ته ووايو چې دلته مونږ
سره راغونډ شی. (۳) نو بيا به مونږ لاړ شُو او د خُدائ پاک د لوظ صندوق به راوړُو، چې د ساؤل بادشاه په وخت کښې ورته
توجو نۀ وه شوې." (۴) ټول خلق دې ته راضی شول، ځکه چې خلقو ته پته ولګېده چې دا خبره صحيح ده. (۵) نو داؤد د ټول
مُلک نه بنی اِسرائيليان راغونډ کړل، په جنوب کښې د مِصر د سرحد نه واخله په شمال کښې د حمات درې پورې، د دې دپاره
چې د لوظ صندوق د قِريَت‌يعريم نه يروشلم ته راوړی. (۶) داؤد او نور ټول بنی اِسرائيليان د بعله يعنې قِريَت‌يعريم ښار ته لاړل
چې د يهوداه په علاقه کښې دے، د دې دپاره چې د خُدائ پاک د لوظ صندوق راوړی، هغه صندوق چې د مالِک خُدائ په نوم
ياديږی چې هغه د وزرو والا مخلوق په مينځ کښې په تخت باندې دے. (۷) د ابيناداب د کور نه هغوئ د لوظ صندوق راوويستلو
او په يوه نوې ګاډئ باندې يې کېښودو. عُزه او اخيو د ګاډئ لاربښودنه کوله، (۸) په دې دوران کښې داؤد او ټول خلق د خپل

ټول طاقت سره د خُدائ پاک د درناوی دپاره ګډېدل. سندرې يې وئيلې او ربابُونه، تمبلونه، چمټې او بيګلې يې غږولې. ⑨ کله چې هغوئ د کيدون درمند ته راغلل، نو غوَيانو تيندک وخوړو، عُزه خپل لاس وراوږد کړو او د لوظ صندوق يې رايسار کړو. ⑩ نو مالِک خُدائ سمدستی عُزه ته غصه شو او صندوق له د لاس د وړلو په وجه يې ووژلو. هغه هلته د خُدائ پاک په حضور کښې مړ شو، ⑪ داؤد په قهر وو ځکه چې مالِک خُدائ عُزه له په غصه کښې سزا ورکړې وه. نو هغه ځائ تر اوسه پورې فارص‌عُزه بللے شی. ⑫ بيا داؤد د خُدائ پاک نه ويرېدو او وې فرمائيل، ”زهٔ اوس د لوظ صندوق څنګه د ځان سره يوسم؟“ ⑬ نو داؤد دا د ځان سره په يروشلم کښې د داؤد ښار ته يو نهٔ وړو. د هغې په ځائ دا يې د يو سړی په کور کښې پرېښودو چې نوم يې عوبيد ادوم وو، چې د جات ښار نه وو. ⑭ دا هلته درې مياشتې پاتې شو او مالِک خُدائ د عوبيد ادوم خاندان او هغه هر څهٔ له برکت ورکړو چې د هغهٔ وُو.

په يروشلم کښې د حضرت داؤد کارنامې

۱۴ ① د صور بادشاه حيرام داؤد له پيغام وړُونکی ولېږل، هغهٔ ورله د دِيار د لرګو سره د کاڼو، ګِلکارانو او ترکاڼانو بندوبست وکړو چې يو محل جوړ کړی. ② نو داؤد ته پته ولګېده چې مالِک خُدائ هغه د بنی اِسرائيلو بادشاه جوړ کړے دے او د خپلو خلقو په خاطر يې د هغهٔ بادشاهی له برکت ورکړے دے. ③ هلته په يروشلم کښې داؤد نورې ښځې وادهٔ کړې او نور زامن او لوڼه يې پيدا شوې. ④ د هغهٔ دا بچی په يروشلم کښې پيدا شوی وُو: سموع، سوباب، ناتن، سليمان، ⑤ اِبحار، اليسوع، الفالط، ⑥ نجه، نفج، يفيع، ⑦ اليسمع، بعليدع او اليفلط.

په فلستيانو باندې فتح

⑧ کله چې فلستيان خبر شول چې هغه د بنی اِسرائيل په ټول مُلک باندې بادشاه جوړ شوے دے، نو د هغوئ ټول لښکر د هغهٔ د نيولو دپاره لاړو. او داؤد د هغوئ سره جنګ له روان شو. ⑨ فلستيان د رفائيم وادی ته رسېدلی وُو او لوټ مار يې شروع کړو. ⑩ داؤد د خُدائ پاک نه تپوس وکړو، ”ما له په فلستيانو باندې حمله کول په کار دی څهٔ؟ تهٔ به ما له فتح راکړې؟“ مالِک خُدائ جواب ورکړو، ”آو، حمله پرې وکړه. زهٔ به تا له فتح درکړم.“ ⑪ نو داؤد په بعل‌پراضيم کښې په هغوئ باندې حمله وکړه او شکست يې ورکړو. هغهٔ وفرمائيل، ”خُدائ پاک زهٔ د سېلاب په شان استعمال کړے يم چې د دشمن لښکر په مخه يوسم.“ نو په دې وجه د هغه ځائ نوم بعل‌پراضيم دے. ⑫ کله چې فلستيان تښتېدل، نو هغوئ خپل بُتان د ځان نه وروستو پرېښودل او داؤد حُکم وکړو چې دا دې وسوزولے شی. ⑬ خو لږ وخت پس فلستيان وادی ته راواپس شول او لوټ مار يې شروع کړو. ⑭ داؤد يو ځل بيا د خُدائ پاک سره مشوره وکړه او خُدائ پاک جواب ورکړو، ”په هغوئ باندې د دې ځائ نه حمله مهٔ کوه، خو ورله راتاو شه او د بل طرف نه ورباندې د حملې کولو تيارے وکړه، چرته چې د تُوت ونې دی. ⑮ کله چې د ونو په سرونو د تګ آواز واورې، نو بيا حمله وکړه، زهٔ به ستاسو نه مخکښې د دې دپاره روان يم چې د فلستيانو لښکر له شکست ورکړم.“ ⑯ نو داؤد هم هغه شان وکړل چې څنګه خُدائ پاک حُکم ورکړے وو او هغه د جبعون نه تر جزر پورې په فلستيانو پسې وو. ⑰ د داؤد شُهرت په هر ځائ کښې خور شو او مالِک خُدائ ټول قومونه د هغهٔ نه يرول.

د لوظ صندوق د وړلو تيارے کول

۱۵ ① داؤد د ځان دپاره د داؤد په ښار کښې کورونه جوړ کړل. هغهٔ د خُدائ پاک د لوظ صندوق دپاره هم يو ځائ تيار کړو او د دې دپاره يې يوه خېمه ودروله. ② بيا هغهٔ وفرمائيل، ”صِرف ليويان به د لوظ صندوق وړی، ځکه چې هغوئ هغه خوک دی چې مالِک خُدائ د دې د وړلو دپاره خوښ کړی دی او چې د هميشه دپاره د هغهٔ خِدمت کوی.“ ③ نو داؤد ټول بنی اِسرائيليان د دې دپاره راغونډ کړل چې د لوظ صندوق هغه ځائ ته راوړی چې کوم يې ورله تيار کړے وو. ④ نو بيا هغهٔ د هارون اولاد او ليويانو راوغوښتلو. ⑤ د قُهات د قبيلې اوری‌ايل خوښ کړے شو، چې د خپلې قبيلې د يو سل او شلو کسانو

مشر وو، (۶) د مراری قبیلې نه عسایاه، چې د خپلې قبیلې د دوو سوو او شلو کسانو مشر وو، (۷) د جیرسون قبیلې نه یوایل،
چې د خپلې قبیلې د یو سل او دېرشو کسانو مشر وو، (۸) د الیصفن قبیلې نه سمعیاه، چې د دوو سوو کسانو مشر وو، (۹) د
حبرون قبیلې نه اِلىایل، چې د اتیاو کسانو مشر وو، (۱۰) د عُزىاېل قبیلې نه عمىنداب، چې د خپلې قبیلې د یو سل او دولسو
کسانو مشر وو. (۱۱) داؤد صدوق او ابیاتار اِمامان او دا شپږ لیویان یې راوغوښتل: اوری‌اېل، عسایاه، یوایل، سمعیاه، اِلىایل او
عمىنداب. (۱۲) هغۀ ورته وفرمائیل، ”تاسو د لیویانو قبیلې مشران یئ. خپل ځانونه او خپل لیویان پاک کړئ، نو چې تاسو د
مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک د لوظ صندوق هغه ځائ ته راوړئ چې ما ورله تیار کړے دے. (۱۳) په وړومبی ځل
تاسو دا رانۀ وړو، نو ځکه مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک مونږ له سزا راکړې ده چې مونږ د هغۀ نه دا تپوس نۀ دے کړے چې
څنګه یې یوسو.“ (۱۴) بیا اِمامانو او لیویانو د دې دپاره خپل ځانونه پاک کړل چې د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک د
لوظ صندوق یروشلم ته یوسی. (۱۵) لیویانو دا د بازوګانو په ذریعه په خپلو ولو باندې یوړو، لکه څنګه چې موسیٰ د مالِک خُدائ
د حُکم په مطابق حُکم کړے وو. (۱۶) داؤد د لیویانو مشرانو له حُکم ورکړو چې څۀ لیویانو ته یې سندرې وئیل، او په بینجو،
رباب او په چمټو باندې خوندوره موسیقی غږول حواله کړی. ۱۷-۲۱د سندرغاړو د ډلو نه هغوئ دا سړی خوښ کړل چې د
زېړو چمټې وغږوی: د یوایل زوئ هیمان، د هغۀ خپلوان، د برکیاه زوئ آسف او د مراری قبیلې د قوسایاه زوئ ایتان. د هغوئ د
مدد او غږولو دپاره یې دا لیویان خوښ کړل چې د دروند آواز والا بینجو وغږوی: زکریاه، عُزىایل، سمیراموت، یحىایل، عُنی،
اِلیاب، معسیاه او بنایاه. د سپک آواز والا بینجو غږولو دپاره هغوئ دا لیویان خوښ کړل: متتیاه، الفلهُو، مِقنیاه، عززیاه او د
عبادتخانې څوکیداران، عوبید ادوم او یعی‌ایل. ۲۲په موسیقۍ کښې د مهارت په وجه کنعنیاه د دې دپاره خوښ کړے شوے وو
چې د لیوی موسیقارانو مشر شی. ۲۳-۲۴برکیاه او القنه سره د عوبید ادوم او یحیاه، د لوظ صندوق څوکیداران خوښ کړے
شوی وُو. دا اِمامان د تلو په وخت د لوظ صندوق په مخکښې د بیګلو غږولو دپاره خوښ کړے شوی وُو: شبنیاه، یوسفط،
نتنی‌ایل، عماسی، زکریاه، بنایاه او اِلیعزر.

د لوظ صندوق یروشلم ته وړلے کېدل

۲۵نو داؤد بادشاه، د بنی اِسرائیلو مشران او فوجی مشران د عوبید ادوم کور ته لاړل چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق راوچت
کړی. او هغوئ یو لوئ جشن جوړ کړے وو. ۲۶هغوئ اووۀ غوَیی او اووۀ ګډان حلال کړل، چې دا خبره یقینی شی چې مالِک
خُدائ به د هغه لیویانو سره مدد کوی چا چې د لوظ صندوق وړلو. ۲۷داؤد د مهینې لټې نه جوړه شوې چُوغه اغوستې وه او
موسیقارانو، د هغوئ مشر کنعنیاه او هغه لیویانو هم د مهینې لټې چُوغې اغوستې وې چا چې صندوق وړلو. داؤد د لټې پېش بند
هم اغوستے وو. ۲۸نو داسې ټول بنی اِسرائیلیان د لوظ صندوق سره یروشلم ته روان وُو. او د خوشحالۍ نه یې چغې وهلې، د
بیګلو، ښکرو، چمټو او بینجو د موسیقۍ آوازونه وُو. ۲۹کله چې د لوظ صندوق ښار ته راوړلے شو، نو په دې وخت کښې د
ساؤل لور او د داؤد ښځې میکل د کړکۍ نه بهر وکتل او وې لیدل چې داؤد بادشاه د خوشحالۍ نه ټوپونه وهل، نو هغې ورته په
زړۀ کښې سپک وکتل.

۱۶
(۱) هغوئ د لوظ صندوق هغه خېمې ته یوړو چې داؤد ورله تیاره کړې وه او هغه یې په خېمه کښې دننه کېښودو. بیا
هغوئ خُدائ پاک ته سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ نذرانې پېش کړې. (۲) کله چې داؤد سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ
نذرانې پېش کول بس کړل، نو هغۀ د مالِک خُدائ په نوم باندې خلقو له برکت ورکړو. (۳) بیا هغۀ په ټول بنی اِسرائیل کښې هر
سړی او ښځې له یوه روټۍ، د غوښې یوه برخه او څۀ کشمش ورکړل. (۴) داؤد څۀ لیویان مقرر کړل چې د لوظ صندوق
مخامخ د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک خِدمت وکړی او د هغۀ ثناء صِفت وکړی. (۵) آسف د هغوئ مشر وو او دا
سړی د هغۀ مددګاران مقرر شُو: زکریاه، یعی‌ایل، سمیراموت، یحىایل، متتیاه، اِلیاب، بنایاه، عوبید ادوم او یعی‌ایل. هغوئ به
بینجو غږولې. آسف چمټې غږولې، (۶) او دې دوو اِمامانو بنایاه او یحزی‌ایل به د لوظ صندوق په وړاندې هره ورځ بیګلې
غږولې. (۷) هم په هغه ورځ داؤد آسف او د هغۀ لیویانو له د مالِک خُدائ د ثناء صِفت کولو ذمه واری ورکړه.

د حضرت داؤد حمدوثناء

(۸) د مالِک خُدائ شکریه ادا کړئ، د هغهٔ د لويئ اِعلان وکړئ، قومونو ته ووايئ چې هغهٔ څهٔ کړی دی. (۹) د مالِک خُدائ
حمدوثناء ووايئ، د هغه عجيبه کارونو په حقله ووايئ چې هغهٔ کړی دی. (۱۰) په دې باندې خوشحالی وکړئ چې مونږ د هغهٔ يُو،
چې څوک د هغهٔ طلب کوی هغه ټول دې خوشحاله شی. (۱۱) د مالِک خُدائ او د هغهٔ د طاقت لټون کوئ او هر وخت د هغهٔ په
حضور کښې اوسئ. (۱۲)-(۱۳) د خُدائ پاک د خِدمت کوونکی يعقوب اولاده، د هغه بنی اِسرائيل اولاده، چې کوم خُدائ پاک
خوښ کړے وو، هغه معجزې يادې ساتئ چې خُدائ پاک کړی دی او هغه عدالت چې کوم هغهٔ کړے دے. (۱۴) هغه مالِک
خُدائ زمونږ خُدائ پاک دے، د هغهٔ حُکمونه د ټولې دُنيا دپاره دی. (۱۵) د خُدائ پاک لوظ هيڅکله مهٔ هېروئ، چې کوم د پېړو
پېړو پورې نهٔ ختمېدونکے لوظ دے، (۱۶) کوم لوظ چې هغهٔ د اِبراهيم سره کړے وو، هغه وعده چې هغهٔ د اِسحاق سره کړې
وه. (۱۷) مالِک خُدائ د يعقوب سره يو لوظ وکړو، هغه لوظ چې نهٔ ختمېدونکے دے. (۱۸) هغهٔ وفرمائيل، ”زهٔ به تاسو له د
کنعان مُلک درکړم، دا به ستاسو خپل ميراث شی.“ (۱۹) د خُدائ پاک خلق په شمېر کښې کم وُو، چې د کنعان په مُلک کښې
مسافر وُو. (۲۰) هغوئ د يو مُلک نه بل مُلک ته سرګردانه ګرځېدل، د يوې بادشاهۍ نه بلې بادشاهۍ ته تلل راتلل. (۲۱) خو خُدائ
پاک هيڅ څوک پرې نهٔ ښودل چې د هغوئ سره بد سلوک وکړی، د هغوئ د حِفاظت دپاره هغهٔ بادشاهانو له خبردارے ورکړو،
(۲۲) ”زما خوښ کړے شوو خِدمت کوونکو ته ضرر مهٔ رسوئ، زما پېغمبرانو ته تکليف مهٔ رسوئ.“ (۲۳) اے ټولې دُنيا، د مالِک
خُدائ صِفت وکړئ، د هغه زېری اِعلان هره ورځ کوئ چې هغه بچ کول کوی. (۲۴) قومونو ته د هغهٔ د جلال اِعلان وکړئ، ټولو
خلقو ته د هغهٔ د عجيبه کارنامو بيان وکړئ. (۲۵) مالِک خُدائ لوئ دے او د هغهٔ دې لوئی او ثناء صِفت وشی، د نورو ټولو
خُدايانو نه دې د هغهٔ زيات درناوے وشی. (۲۶) د نورو ټولو قومونو خُدايان تش بُتان دی، خو مالِک خُدائ آسمانونه پېدا کړی
دی. (۲۷) د هغهٔ نه ګېرچاپېره جلال او عزت دے، د هغهٔ عبادتخانه د طاقت او د خوشحالۍ نه ډکه ده. (۲۸) د زمکې ټولو
قومونو، د مالِک خُدائ ثناء صِفت وکړئ، د هغهٔ د جلال او د طاقت ثناء صِفت وکړئ. (۲۹) د مالِک خُدائ د ستائنې وړ نوم
لوئی بيان کړئ، نذرانه راوړئ او د هغهٔ حضور ته راشئ. کله چې هغه مقدسه هستی څرګنديږی نو د هغهٔ په وړاندې سجده
وکړئ، (۳۰) اے ټولې دُنيا، د هغهٔ په مخکښې ورېږدېږئ. زمکه پخه لګولے شوې ده او نهٔ شی خوځېدلے. (۳۱) اے آسمانه او
اے زمکې، خوشحالی وکړئ، قومونو ته ووايئ چې مالِک خُدائ بادشاه دے. (۳۲) سمندر او په هغې کښې مخلوق دې
وغړمبيږی، پټی او په دې کښې هر څهٔ دې خوشحالی وکړی. (۳۳) د ځنګل ونې به د خوشحالۍ نه چغې ووهی. هغه وخت چې
مالِک خُدائ په زمکه بادشاهۍ له راځی. (۳۴) د مالِک خُدائ شُکر ادا کړئ، ځکه چې هغه ښهٔ دے، د هغهٔ مينه نهٔ ختمېدونکې
ده. (۳۵) هغهٔ ته ووايئ، ”اے زمونږ خلاصوونکيه خُدايه پاکه. مونږ بچ کړه، مونږ په يو ځائ راغونډ کړه، د قومونو نه مو بچ کړه،
نو چې داسې مونږ شُکر ګزار شُو او ستا د پاک نوم ستائينه وکړُو. (۳۶) د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک ثناء صِفت
وکړئ، د هغهٔ ستائينه اوس او د هميشه دپاره کوئ.“ بيا ټولو خلقو ووئيل، ”د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وی، آمين.“

په يروشلم او جبعون کښې عبادت کول

(۳۷) داؤد بادشاه آسف او د هغهٔ ملګری ليويان د هرې ورځې د خِدمت دپاره مقرر کړل چې په هغه ځائ کښې کېدو چرته چې د
لوظ صندوق کېښودلے شو. هغوئ به هلته هره ورځ خپلې ذمه وارۍ پوره کولې. (۳۸) د يدوتون زوئ عوبيد ادوم او د هغهٔ د
قبيلې اتهٔ شپېتهٔ سړو د هغوئ مدد کولو. حوسه او عوبيد ادوم د دروازو د څوکيدارۍ مشران وُو. (۳۹) په دې دوران کښې، داؤد
صدوق اِمام او د هغهٔ ملګری اِمامان د جبعون د عبادت په ځائ کښې د مالِک خُدائ په مقدسه خېمه کښې مقرر کړل. (۴۰) هر
سحر او هر ماښام به هغوئ په قربانګاه باندې سوزېدونکې نذرانې پېش کولې. دا د هغه ليکلی قانون په مطابق وُو کوم چې
مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو له ورکړے وو. (۴۱) هلته د هغوئ سره هيمان، يدوتون او نور کسان وُو چې کوم خصوصاً د مالِک
خُدائ د نهٔ ختمېدونکې مينې د ثناء صِفت کولو دپاره خوښ کړے شوی وُو. (۴۲) هيمان او يدوتون د بيګلو، چمټو او د موسيقۍ
د نورو څيزونو مشری هم کوله چې په هغه وخت کښې غږولے شول چې کله ثناء صِفت وئيلے شو. د يدوتون زامن د دروازې
په څوکيدارۍ مقرر وُو. (۴۳) نو بيا ټول خلق خپلو خپلو کورونو ته واپس شول او داؤد هم لاړو چې د خپل خاندان د برکت

سبب شی.

د حضرت داؤد سره د خُدائ پاک لوظ

۱۷ (۱) نو کله چې داؤد بادشاه په خپل محل کښې اوسېدو، يوه ورځ هغهٔ ناتن پېغمبر راوغوښتو او ورته يې وفرمائيل، ”زهٔ
دلته په يو داسې ښائسته کور کښې اوسېږم چې د دِيار د لرګی نه جوړ دے، خو د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په خېمه کښې
پروت دے.“ (۲) ناتن ورته وفرمائيل، ”ستا په زړهٔ کښې چې څهٔ وی نو هم هغه شان وکړه، ځکه چې خُدائ پاک ستا مل دے.“
(۳) خو په هغه شپه د خُدائ پاک کلام په ناتن نازل شو چې، (۴) ”لاړ شه او زما خِدمت کوونکی داؤد ته ووايه چې مالِک
خُدائ داسې فرمائی چې تهٔ هغه ځوک نهٔ يې چې زما د اوسېدو دپاره يو کور جوړ کړې. (۵) د هغه وخت نه واخله چې ما بنی
اِسرائيليان د مِصر نه راويستلی دی تر اوسه پورې، زهٔ هيڅکله په يو کور کښې نهٔ يم اوسېدلے، زهٔ همېشه په يوه خېمه کښې
اوسېدلے يم چې د يو ځائ نه به بل ځائ ته تلم. (۶) ما چې د بنی اِسرائيلو سره څومره سفر هم کړے دے او چې ما ځوک د
خپلو خلقو د رهنمائی دپاره مقرر کړی دی ما د هغوئ يو کس ته هم نهٔ دی وئيلی چې هغوئ زما دپاره د دِيار نه يو کور ولې نهٔ
دے جوړ کړے. (۷) نو زما خِدمت کوونکی داؤد ته ووايه چې زهٔ ربُ الافواج هغهٔ ته وايم چې ما تهٔ په پټو کښې د ګډو د
شپونتوب نه اوچت کړې او د خپلو خلقو بنی اِسرائيلو بادشاه مې جوړ کړې. (۸) تهٔ چې چرته هم تلے يې نو زهٔ ستا مل وم او
چې تهٔ مخ په وړاندې تلې نو ما ستا ټولو دشمنانو له شکست ورکړے دے. زهٔ به تا د دُنيا د لويو مشرانو په شان مشهور کړم.
(۹)-(۱۰) ما د خپلو خلقو بنی اِسرائيلو دپاره يو ځائ خوښ کړے دے او هلته مې آباد کړی دی، چې هلته به هغوئ بغير د څهٔ
تکليف نه ژوند تېروی. د کوم وخت نه چې هغوئ دې مُلک ته ننوتلی دی او ما ورباندې قاضيان مقرر کړی وُو تر نن ورځې
پورې په هغوئ باندې ظالمان خلق زياتے کوی، خو داسې به بيا نهٔ کيږی. زهٔ دا وعده کوم چې زهٔ به ستا ټولو دشمنانو له
شکست ورکړم او اولاد به درکړم. (۱۱) کله چې تهٔ مړ شې او د خپل پلار نيکهٔ سره ښخ شې، نو زهٔ به ستا د زامنو نه يو زوئ
بادشاه جوړ کړم او د هغهٔ بادشاهی به مضبوطه کړم. (۱۲) هغه به هغه ځوک وی چې زما دپاره يو کور جوړ کړی او زهٔ به دا
خبره يقينی کړم چې د هغهٔ بادشاهی به د همېشه دپاره قائمه وی. (۱۳) زهٔ به د هغهٔ پلار يم او هغه به زما زوئ وی. زهٔ به د هغهٔ نه
خپله نهٔ ختمېدونکې مينه نهٔ لرې کوم لکه څنګه چې ما د ساؤل نه لرې کړه، چې هغه ما د دې دپاره لرې کړو چې تهٔ بادشاه شې.
(۱۴) زهٔ به هغه زما د کور او زما د بادشاهۍ د همېشه دپاره مشر جوړ کړم. د هغهٔ بادشاهی به هيڅکله نهٔ ختميږی.“ (۱۵) ناتن
داؤد ته هغه هر څهٔ وفرمائيل چې مالِک خُدائ ورته په رويا کښې ښودلی وُو او کلام يې هم ورسره کړے وو.

د حضرت داؤد دُعا

(۱۶) بيا داؤد بادشاه د مالِک خُدائ د حضور خېمې ته ورننه شو، کښېناستو او دُعا يې وکړه، ”مالِکه خُدايه، خُدايه پاکه، زهٔ
ځوک يم او زما خاندان به څهٔ وی چې تا مونږ تر دې پورې راورسولو. (۱۷) خو تهٔ نور هم ډېر څهٔ کوې، تا په راتلونکی وخت
کښې زما د اولاد په حقله وعدې کړې دی او مالِکه خُدايه، خُدايه پاکه، تهٔ ما سره د يو اوچت مقام لرونکی کس په شان سلوک
کوې. (۱۸) زهٔ نور تا ته څهٔ ووايم. تهٔ ما ښهٔ پېژنې او بيا هم د خپل خِدمت کوونکی يعنې زما درناوے کوې. (۱۹) اے مالِکه
خُدايه، د خپل خِدمت کوونکی د خاطره، او د خپلې مرضۍ په مطابق تا دا ټول لوئ لوئ کارونه کړی او ښودلی دی. (۲۰) مالِکه
خُدايه، ستا په شان هيڅ ځوک هم نشته، مونږ هيڅکله دا نهٔ دی اورېدلی چې ستا په شان بل خُدائ پاک شته. (۲۱) د زمکې په مخ
د بنی اِسرائيلو په شان بل قوم نشته، کوم چې تا په بيعه د غلامۍ نه آزاد کړل چې ستا خپل خلق شی. تا چې کوم لوئ او عجيبه
کارونه کړی دی د هغې په وجه ستا نوم مشهور شو. تا خپل خلق د مِصر نه آزاد کړل او چې کله هغوئ مخ په وړاندې تلل نو تا
هغه نور قومونه وشړل. (۲۲) تا بنی اِسرائيليان د همېشه دپاره خپل خلق جوړ کړی دی او مالِکه خُدايه اوس تهٔ د هغوئ خُدائ
پاک جوړ شوے يې. (۲۳) نو اوس، اے مالِکه خُدايه، تا چې زما او زما د اولاد په حقله کومې وعدې کړې دی هغه د همېشه
دپاره پوره کړه او هغه څهٔ وکړه چې تا د څهٔ په حقله فرمائيلی دی. (۲۴) ستا شُهرت به لوئ وی او خلق به د تل دپاره وائی چې،
”ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دے.“ او تهٔ به د همېشه دپاره زما د اولاد د بادشاهۍ حِفاظت کوې. (۲۵) زما خُدايه
پاکه، زهٔ دا جرأت کوم چې زهٔ ستا نه دا سوال وکړم، ځکه چې دا هر څهٔ تا خپل خِدمت کوونکی يعنې ما ته څرګند کړی دی او

تا ما ته فرمائيلي دی چې ته‌ٔ به زما اولاد نه بادشاهان جوړوې. ﴿۲۶﴾ مالِکه خُدايه، ته‌ٔ خُدائ پاک يې او تا د خپل خِدمت کوونکی سره د دې ښو خيزونو وعده کړې ده. ﴿۲۷﴾ نو زه‌ٔ تا ته سوال کوم چې زما اولاد له برکت ورکړه. مالِکه خُدايه، هغوئ به د همېشه دپاره ستا په برکت کښې پاتې شی او ستا برکت دې د همېشه دپاره د هغوئ سره وی.“

د حضرت داؤد کاميابی

۱۸ ﴿۱﴾ څه موده وروستو داؤد بادشاه يو ځل بيا په فلستيانو حمله وکړه او شکست يې ورکړو. هغه‌ٔ د هغوئ د قبضې نه د جات ښار او ګېرچاپېره کلی واخستل. ﴿۲﴾ هغه‌ٔ موآبيانو له هم شکست ورکړو، او هغوئ د هغه‌ٔ د بادشاهئ لاندې راغلل او هغه‌ٔ له يې محصُول ورکولو. ﴿۳﴾ بيا، داؤد د ضوباه بادشاه هددعزر له شکست ورکړو او د حمات پورې لاړو، ځکه چې کله هددعزر مخ په وړاندې تلو نو د فرات سيند پورې علاقه يې قبضه کړه. ﴿۴﴾ داؤد د هغه‌ٔ يو زر جنګی ګاډی، اووه‌ٔ زره په آسونو سواره‌ٔ سړی او شل زره پياده فوجيان ونيول. هغه‌ٔ دومره آسونه پرېښودل چې د سلو جنګی ګاډو دپاره کافی وُو او باقی چې کوم پاتې وُو نو هغه ټول يې ګوډ کړل. ﴿۵﴾ کله چې د دمشق شاميانو د هددعزر بادشاه د مدد دپاره يو لښکر ولېږلو، نو داؤد وړباندې حمله وکړه او دوويشت زره سړی يې ترې نه ووژل. ﴿۶﴾ بيا هغه‌ٔ د هغوئ په علاقه کښې فوجی کېمپونه ولګول او هغوئ د هغه‌ٔ د بادشاهئ لاندې راغلل او هغه‌ٔ له يې محصُول ورکولو. مالِک خُدائ داؤد له په هر ځائ کښې فتح ورکوله. ﴿۷﴾ داؤد د سرو زرو هغه ډالونه قبضه کړل چې کوم د هددعزر آفسرانو وړل او دا يې يروشلم ته يوړل. ﴿۸﴾ هغه‌ٔ د طِبخت او قون ښارونو نه په لوئ مِقدار کښې زېړ هم يوړل، چې په دې ښارونو باندې هددعزر بادشاهی کوله. وروستو سليمان دا د زېړو ډېګی، ستنو او د عبادتخانې د زېړو د لوښو جوړولو دپاره استعمال کړل. ﴿۹﴾ د حمات بادشاه توعو خبر شو چې داؤد د هددعزر ټول لښکر له شکست ورکړے دے. ﴿۱۰﴾ نو هغه‌ٔ خپل زوئ هدورام ورولېږلو چې داؤد بادشاه ته سترې مشی وکړی او په هددعزر باندې د فتح مونډلو مبارکی ورکړی، چې د هغه‌ٔ خِلاف توعو څو ځلې جنګېدلے وو. هدورام داؤد له تُحفې راوړې چې د سرو زرو، سپينو زرو او زېړو نه جوړې وې. ﴿۱۱﴾ داؤد بادشاه دا خيزونه وقف کړل چې په عبادت کښې استعمال شی، سره د هغه سپينو او سرو زرو چې د هغه قومونو نه يې اخستی وُو چې کوم يې فتح کړی وُو لکه چې ادوم، موآب، عمون، فلستيه او عماليق. ﴿۱۲﴾ ابيشی چې د هغه‌ٔ مور ضرویاه وه، هغه‌ٔ د مالګې په ميدان کښې ادوميانو له شکست ورکړو او د هغوئ نه يې اتلس زره کسان ووژل. ﴿۱۳﴾ هغه‌ٔ په ټول ادوم کښې فوجی کېمپونه ولګول او د هغه ځائ خلق د داؤد د بادشاهئ لاندې راغلل. مالِک خُدائ داؤد له په هر ځائ کښې فتح ورکوله. ﴿۱۴﴾ داؤد په ټولو بنی اِسرائيلو باندې حکومت کولو او دا خبره يې يقينی کړه چې د هغه‌ٔ د خلقو سره همېشه د حق او اِنصاف سلوک کيږی. ﴿۱۵﴾ د ابيشی ورور يوآب د فوج مشر وو، د اخيلود زوئ يهوسفط منشی وو، ﴿۱۶﴾ د اخيطوب زوئ صدوق او د ابياتار زوئ اخيمُلک اِمامان وُو، شَوشا د دربار منشی وو، ﴿۱۷﴾ د يهويدع زوئ بناياه د داؤد د محافظانو مشر وو، او د داؤد زامنو د هغه‌ٔ په خِدمت کښې لوئې عُهدې لرلې.

د حضرت داؤد عمونيانو او شاميانو له شکست ورکول

۱۹ ﴿۱﴾ څه موده وروستو عمونے بادشاه ناحس مړ شو او د هغه‌ٔ زوئ حنون بادشاه جوړ شو. ﴿۲﴾ داؤد بادشاه وفرمائيل، ”زه‌ٔ به حنون ته خپله وفاداری هم هغه شان ښايم لکه څنګه چې د هغه‌ٔ پلار ناحس ما ته وفاداری ښودلې وه.“ نو داؤد پېغام وړُونکی ورولېږل چې هغه‌ٔ ته د خپلې غمرازئ اظهار وکړی. کله چې هغوئ عمون ته ورسېدل او حنون بادشاه هغوئ راوغوښتل، ﴿۳﴾ نو د عمونيانو مشرانو بادشاه ته ووئيل، ”ستا خيال دا دے چې داؤد د غمرازئ دپاره کوم سړی رالېږلی دی نو په دې وجه ستا د پلار عزت کيږی څه‌ٔ؟ په حقيقت کښې داسې نه‌ٔ ده. هغه‌ٔ دا د جاسوسئ دپاره رالېږلی دی چې مُلک ولټوی، او فتح يې کړی.“ ﴿۴﴾ نو حنون د داؤد پېغام وړُونکی ونيول او د هغوئ نه يې ږيرې کلې کړې، د هغوئ چُوغې يې د کوناټو سره پرې کړې او هغوئ يې ولېږل. ﴿۵﴾ نو هغوئ دومره سخت شرمېدل چې خپلو کورونو ته نه‌ٔ شول واپس کېدلے. کله چې داؤد خبر شو چې څه شوی وُو، نو هغه‌ٔ هغوئ له خبر ورولېږلو چې په يريحو کښې ايسار شئ او تر هغې پورې واپس مه‌ٔ راځئ چې ترڅو پورې مو ږيرې بيا نه‌ٔ وی شوې. ﴿۶﴾ حنون بادشاه او عمونيانو ته پته ولګېده چې هغوئ داؤد بادشاه غصه کړے دے، نو هغوئ څلور

دېرش زره کلو سپین زر ورکړل چې د برنی مسوپتامیه او د شامی علاقو معکه او ضوباه نه جنګی ګاډی او د ګاډو چلوونکی په
مزدورۍ ونیسی. (٧) هغهٔ دوه دېرش زره جنګی ګاډی چې هغوئ په کرایه ونیولې او د معکه بادشاه لښکر راغلو او د میدبا سره
نزدې یې خېمې ولګولې. عمونیان هم د خپلو ټولو ښارونو نه راووتل او د جنګ دپاره تیار شول. (٨) کله چې داؤد د حالاتو نه
خبر شو، نو هغهٔ یوآب او ټول لښکر ورولېږلو. (٩) عمونیان روان شول او د شاهی ښار ربه دروازې سره یې د جنګ دپاره
صفونه جوړ کړل او هغه بادشاهان چې کوم د مدد دپاره راغلی وُو نو هغوئ هم په کولاو مېدان کښې صفونه جوړ کړل. (١٠)
یوآب ته پته ولګېده چې د دشمن لښکر به په هغهٔ باندې د مخې او شا د طرف نه حمله وکړی، نو هغهٔ ښهٔ تکړه بنی اِسرائیلی
فوجیان خوښ کړل او هغوئ یې د جنګ دپاره شامیانو ته مخامخ ودرول. (١١) هغهٔ باقی پاتې فوجیان د خپل وړور ابیشی د
مشرۍ لاندې راوستل، چې هغهٔ دوئ د جنګ دپاره عمونیانو ته مخامخ ودرول. (١٢) یوآب هغهٔ ته ووئیل، "کهٔ تا ته پته ولګی چې
شامیان ما له شکست راکوی، نو راشه او زما مدد وکړه او کهٔ عمونیان تا له شکست درکوی، نو زهٔ به درشم او ستا مدد به
وکړم. (١٣) تکړه شه او حوصله مضبوطه کړه. راځۀ چې د خپلو خلقو او زمونږ د خُدائ پاک د ښارونو دپاره سخت جنګ
وکړُو. او د مالِک خُدائ مرضی دې پوره شی." (١٤) یوآب او د هغهٔ سړی د حملې کولو دپاره وړاندې شول او شامیان
وتښتېدل. (١٥) کله چې عمونیانو ولیدل چې شامیان منډې وهی، نو هغوئ د ابیشی نه وتښتېدل او ښار ته واپس ننوتل. بیا یوآب
یروشلم ته واپس لاړو. (١٦) شامیانو ته پته ولګېده چې هغوئ د بنی اِسرائیلو نه شکست خوړلے دے، نو هغوئ د فرات سیند
نمرخاتهٔ طرف ته د شام علاقو نه فوجیان راوستل او هغوئ یې د سوفک د مشرۍ لاندې کړل، چې د ضوباه د هددعزر بادشاه د
لښکر مشر وو. (١٧) کله چې داؤد د دې نه خبر شو، نو هغهٔ د بنی اِسرائیلو فوجیان راغونډ کړل، د اُردن سیند نه پورې وتل او
شامیانو ته یې مخامخ د جنګ دپاره ودرول. او جنګ شروع شو، (١٨) او بنی اِسرائیلو د شامیانو فوج واپس وشړلو. داؤد او د
هغهٔ سړو اووهٔ زره د شام د جنګی ګاډو چلوونکی او څلوېښت زره پېدل فوجیان ووژل. هغوئ د شامیانو د فوج مشر، سوفک
هم ووژلو. (١٩) کله چې هغه بادشاهانو ته پته لګېده کوم چې د هددعزر د بادشاهۍ لاندې وُو چې هغوئ د بنی اِسرائیلو نه
شکست خوړلے دے، نو هغوئ د داؤد سره د امن تړون وکړو او د هغهٔ د بادشاهۍ لاندې راغلل. شامیانو بیا هیڅکله دا ونهٔ
غوښتل چې د عمونیانو مدد وکړی.

د حضرت داؤد ربه قبضه کول

٢٠ (١) په ورپسې سپرلی کښې، د کال په هغه وخت کښې چې بادشاهان عموماً د جنګ دپاره ځی، یوآب لښکر روان کړو او
د عمون مُلک یې تباه کړو، اګر چې داؤد بادشاه په یروشلم کښې ایسار وو. هغوئ د ربه ښار محاصره کړو او په دې یې حمله
وکړه او تباه یې کړو. (٢) د عمونیانو د بُت مولک یو د سرو زرو تاج وو چې تقریباً څلور دېرش کلو وزن یې وو. په دې کښې یو
قیمتی کاڼے وو، کوم چې داؤد یوړو او په خپل تاج کښې یې ولګولو. هغهٔ د هغه ښار نه ډېر زیات مالِ غنیمت هم یوړو. (٣) هغهٔ
د ښار خلق بوتلل او په زور یې ترې نه د اړو، د اوسپنې کودالو او د تبرُونو کار اخستلو. هغهٔ د عمون د نورو ټولو ښارونو په
خلقو هم دغه شان وکړل. بیا هغه او د هغهٔ سړی یروشلم ته را واپس شول.

د فلستیانو د دېوانو خِلاف جنګونه

(٤) وروستو په جزر کښې د فلستیانو سره جنګ بیا شروع شو. د جنګ په دوران کښې د حوسه سِبکی یو دېو ووژلو چې د هغه
دېو نوم سفی وو. او فلستیانو شکست وخوړو. (٥) د فلستیانو سره یو بل جنګ وشو او د یائیر زوئ اِلحنان لحمی ووژلو،
لحمی د جات د جولیت وړور وو، او د هغهٔ د نېزې لاسکے د کوټې د تیر هومره مضبوط وو. (٦) په جات کښې یو بل جنګ
وشو، چې په دې جنګ کښې یو دېو وو چې د هر لاس یې شپږ ګوتې او د هرې پښې یې هم شپږ ګوتې وې. هغه د پخوانو دېوانو
اولاد وو. (٧) کله چې هغهٔ په بنی اِسرائیلو پورې ټوقې وکړې، نو یونتن هغه ووژلو، یونتن د داؤد د وړور د سِمعه زوئ وو. (٨)
دا درې کوم چې داؤد او د هغهٔ سړو وژلی وُو، هغوئ د جات د دېوانو اولاد وو.

مردمشماری او وبا

۲۱ (۱) شیطان غوښتل چې په بنی اِسرائیلو باندې مصیبت راولی، نو هغهٔ داؤد ولمسولو چې یوه مردمشماری وکړی. (۲)
نو داؤد یوآب او نورو آفسرانو له حُکم ورکړو، ”د بنی اِسرائیل مُلک د یو سر نه تر بل سر پورې وګرځئ او خلق وشمېرئ. ما له
تفصیل راوړئ چې پته راته ولګی چې خلق څومره دی.“ (۳) یوآب جواب ورکړو، ”بادشاه سلامت، مالِک خُدائ دې بنی
اِسرائیلیان د هغې نه یو په سل زیات کړی چې څومره اوس دی. هغوئ ټول ستا نوکران دی. تهٔ ټول قوم ولې مجرم کول
غواړې؟“ (۴) خو بادشاه په یوآب باندې دا حُکم ومنلو. نو یوآب لاړو او هغه د بنی اِسرائیلو په ټول مُلک کښې وګرځېدو او
یروشلم ته واپس راغلو. (۵) هغهٔ داؤد بادشاه د دې نه خبر کړو او د هغه ټولو سړو شمېر دا وو چا چې جنګ کولے شو: په بنی
اِسرائیلو کښې یوولس لاکه او په یهوداه کښې څلور لاکه او اویا زره. (۶) یوآب د بادشاه حُکم ته سپک وکتل نو هغهٔ څکه د
لیوی او بنیامین د قبیلو مردمشماری ونهٔ کړه. (۷) چې څهٔ شوی وُو خُدائ پاک په هغې ناراضه شو، نو هغهٔ بنی اِسرائیلو له
سزا ورکړه. (۸) داؤد خُدائ پاک ته وفرمائیل، ”ما د دې کار کولو سره یوه سخته ګناه کړې ده. زهٔ تا ته سوال کوم چې زما
غلطی معاف کړه. ما د ډېر کم عقلتوب نه کار اخستے دے.“ (۹) بیا مالِک خُدائ جاد ته وفرمائیل چا به چې د داؤد دپاره
نبوت کولو، (۱۰) ”لاړ شه او داؤد ته ووایه چې زهٔ هغهٔ له درې خوښې ورکوم. چې هغه کومه یوه خوښه کړی نو زهٔ به هم هغه
شان وکړم.“ (۱۱) نو جاد داؤد له لاړو او هغهٔ ته یې وفرمائیل، ”مالِک خُدائ داسې فرمائی چې په دې کښې یوه خبره خوښه
کړه: (۱۲) د قحط درې کالونه دې خوښ دی؟ یا چې خپل دشمن درباندې درې میاشتې تباهی راولی؟ او یا چې درې ورځې د
مالِک خُدائ د تُورې لاندې راشې او هغه ستا په مُلک باندې یوه وبا راولېږی، او د خپلې فرښتې په ذریعه په ټولو بنی اِسرائیلو
کښې مرګ راولی؟ نو تهٔ فېصله وکړه چې زهٔ مالِک خُدائ له څهٔ جواب ورکړم، چا چې زهٔ رالېږلے یم؟“ (۱۳) داؤد جاد ته
وفرمائیل، ”زهٔ د نااُمیدئ په حالت کښې یم. ما دې ته مهٔ پرېږده چې د انسانانو لاسونو ته حواله شم. زهٔ دې مالِک خُدائ ته
حواله شم، څکه چې د هغهٔ رحم ډېر لوئ دے.“ (۱۴) نو مالِک خُدائ په بنی اِسرائیلو باندې یوه وبا راولېږله او د هغوئ اویا زره
کسان مړهٔ شول. (۱۵) بیا هغهٔ د یروشلم د تباه کولو دپاره یوه تباه کوونکی فرښته راولېږله، خو د تباهئ نه لږ مخکښې مالِک
خُدائ خپله فېصله بدله کړه او د مرګ فرښتې ته یې وفرمائیل، ”بس کړه، دا تباهی کافی ده.“ هغه فرښته د یو یبوسی اُرنان د
درمند سره ولاړه وه. (۱۶) داؤد فرښته ولیده چې پاس په هوا کښې ولاړه وه او تُوره یې د یروشلم تباه کولو دپاره په خپل لاس
کښې نیولې وه. بیا داؤد او د خلقو مشران، چا چې د ټاټ جامې اغوستې وې هغه ټول لاندې ټیټ شول او په زمکه یې سجده
ولګوله. (۱۷) داؤد دُعا وکړه، ”اے خُدایه پاکه، زهٔ هغه څوک یم چا چې ګناه کړې ده. زهٔ هغه څوک یم چا چې د مردمشمارئ
حُکم ورکړو. دې غریبانانو خلقو څهٔ کړی دی؟ مالِکه خُدایه، زما خُدایه پاکه. ما او زما خاندان له سزا راکړه او خپل خلق بچ
کړه.“ (۱۸) د مالِک خُدائ فرښتې جاد ته وفرمائیل چې داؤد ته ووایه چې هغه د مالِک خُدائ دپاره د اُرنان په درمند کښې یوه
قربانګاه جوړه کړی. (۱۹) داؤد د مالِک خُدائ حُکم ومنلو او لاړو، هم هغه شان کار یې وکړو چې څنګه ورته جاد وئیلی وُو.
(۲۰) هلته په درمند کښې اُرنان او د هغهٔ څلورو زامنو غنم غوبل کول او کله چې هغوئ فرښته ولیده، نو د هغهٔ زامنو منډه کړه
او پټ شول. (۲۱) څنګه چې اُرنان داؤد بادشاه ولیدو چې راورسېدو، نو هغه د درمند نه لاړو او د هغهٔ په مخکښې د عزت نه ټیټ
شو او په زمکه یې سجده ولګوله. (۲۲) داؤد هغهٔ ته وفرمائیل، ”په ما باندې خپل درمند خرڅ کړه، نو چې داسې زهٔ د مالِک
خُدائ دپاره یوه قربانګاه جوړه کړم او چې د دې سره وبا بنده شی. نو زهٔ به تا له د دې پوره قیمت درکړم.“ (۲۳) اُرنان ورته
ووئیل، ”بادشاه سلامت، دا واخله او چې څهٔ دې خوښه وی هغه وکړه. دا غوَیی دې د نذرانې په توګه په قربانګاه باندې
وسوزولې شی، د درمند دا تختې دې د خشاک په توګه استعمال شی او د نذرانې ورکولو دپاره دا غنم دی. دا هر څهٔ زهٔ تا له
درکوم.“ (۲۴) خو بادشاه جواب ورکړو، ”نه، زهٔ به تا له پوره قیمت درکوم. زهٔ به مالِک خُدائ ته داسې یوه نذرانه نهٔ پېش کوم
چې هغه ما ته مفت مِلاو شوې وی یا هغه ستا وی.“ (۲۵) او هغهٔ اُرنان له د درمند دپاره شپږ سوه د سرو زرو سیکې ورکړې.
(۲۶) هغهٔ هلته د مالِک خُدائ دپاره یوه قربانګاه جوړه کړه او سوزېدونکې او د سلامتئ نذرانې یې وربانډې پېش کړې. هغهٔ دُعا
وکړه او مالِک خُدائ د هغهٔ دُعا قبوله کړه او په قربانګاه باندې د نذرانو سوزولو دپاره مالِک خُدائ د آسمان نه اور راولېږلو.
(۲۷) مالِک خُدائ هغه فرښتې ته وفرمائیل چې خپله تُوره په کاش کښې واپس کېږده او فرښتې حُکم ومنلو. (۲۸) نو د دې په وجه
داؤد ته پته ولګېده چې مالِک خُدائ د هغهٔ دُعا قبوله کړې ده، نو هغهٔ د اُرنان په درمند کښې په قربانګاه باندې قربانئ پېش

کړي. (٢٩) د مالِک خُدائ د حضور هغه خېمه کومه چې موسیٰ په بيابان کښې جوړه کړې وه او هغه قربانګاه چې په کومه
باندې قربانیٔ سوزولے شوې په هغه وخت کښې لا په جبعون کښې د عبادت په ځائ کښې وې، (٣٠) خو داؤد د دې جوګه نۀ وو
چې هلته لاړ شی او د خُدائ پاک عبادت وکړی، ځکه چې هغه د مالِک خُدائ د فرښتې د تُورې نه يرېدو.

٢٢ (١) نو داؤد وفرمائيل، ”دا هغه ځائ دے چرته به چې د مالِک خُدائ، د خُدائ پاک کور وی. دلته به هغه قربانګاه وی
چرته چې بنی اِسرائيليان سوزېدونکې نذرانې پېش کوی.“

د مالِک خُدائ د کور د عمارت تيارے کول

(٢) داؤد بادشاه هغه ټولو مسافرو له حُکم ورکړو کوم چې د بنی اِسرائيلو په مُلک کښې اوسېدل چې راغونډ شی او د هغوئ نه
يې کار اخستلو. په هغوئ کښې څۀ کسانو د مالِک خُدائ د کور جوړولو دپاره کاڼی تيارول. (٣) هغۀ د مېخونو او د لرګی
دروازو د ترلو د پټو دپاره په لوئ مِقدار کښې اوسپنه، او دومره ډېر زېړ ورکړل چې هيڅوا هم نۀ شُو تللے. (٤) هغۀ د صور او
صيدا په خلقو باندې په يو لوئ شمېر کښې د دِيار لرګی راوړل. (٥) داؤد وفرمائيل چې، ”زما زوئ سليمان چې د مالِک خُدائ
کوم کور جوړوی نو هغه دې خامخا د شان شوکت والا او په دُنيا کښې مشهور وی. خو هغه کم عُمره او ناتجربه‌کاره دے، نو
زۀ به د هغې دپاره تيارے وکړم.“ نو داؤد د خپل مرګ نه مخکښې ډېر زيات سامان تيار کړو. (٦) هغۀ خپل زوئ سليمان
راوغوښتلو او حُکم يې ورکړو چې د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دپاره يو کور تيار کړی. (٧) داؤد هغۀ ته وفرمائيل،
”زما زويه، ما دا غوښتل چې د مالِک خُدائ زما د خُدائ پاک د درناوی دپاره يو کور جوړ کړم. (٨) خو د مالِک خُدائ کلام
په ما نازل شو چې، تا ډېر خلق وژلی دی او ډېر جنګونه دې کړی دی. نو چې ما کومه وينه تويه کړې ده د هغې په وجه به هغه
ما دې ته پرې نۀ ږدی چې د هغۀ دپاره کور جوړ کړم. (٩) خو هغۀ بيا هم ما سره يوه وعده وکړه چې، ستا به يو زوئ پېدا شی
چې هغه به په امن سره حکومت کوی، ځکه چې زۀ به هغۀ له د هغۀ د ټولو ګېرچاپېره دشمنانو نه امن ورکړم. د هغۀ نوم به
سليمان وی، ځکه چې د هغۀ په بادشاهۍ کښې به زۀ بنی اِسرائيلو له امن او سلامتی ورکړم. (١٠) هغه به زما دپاره يو کور جوړ
کړی. هغه به زما زوئ وی او زۀ به د هغۀ پلار يم. هغه او د هغۀ اولاد به د تل دپاره په بنی اِسرائيلو باندې بادشاهی کوی.“ (١١)
داؤد خپله خبره جاری وساتله، ”نو زما زويه، مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک دې ستا مل شی او هغه دې خپله وعده پوره کړی
چې تا د هغۀ دپاره په کور جوړولو کښې کامياب کړی. (١٢) او مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک دې پوهه او حِکمت درکړی نو تۀ به
د هغۀ د قانون په مطابق په بنی اِسرائيلو باندې حکومت وکړې. (١٣) کۀ تۀ هغه ټول قانون ومنې کوم چې مالِک خُدائ موسیٰ له
د بنی اِسرائيلو دپاره ورکړے وو، نو تۀ به کامياب يې. تکړه شه او حوصله مضبوطه کړه او چې د هيڅ نه هم ونۀ يرېږې. (١٤) او
د مالِک خُدائ د کور دپاره ما په خپل ډېر کوشش سره څلور زره ټنه سرۀ زر او کم از کم څلوېښت زره ټنه سپين زر راغونډ
کړی دی چې د دې په جوړولو کښې استعمال شی. د دې نه علاوه بې‌حسابه اوسپنه او زېړ هم دی. ما څۀ لرګی او کاڼی هم تيار
کړی دی، خو تۀ به نور هم تياروې. (١٥) تا سره ډېر د کار والا سړی دی. د کاڼو جوړولو دپاره سړی شته او ګِلکاران او ترکاڼان
شته، هم داسې په لوئ شمېر کښې اُستاذان موجود دی چې هر قِسم کار کولے شی (١٦) لکه د سرو زرو، سپينو زرو، زېړو او
اوسپنې. اوس کار شروع کړه او مالِک خُدائ دې ستا مل شی.“ (١٧) داؤد د بنی اِسرائيلو ټولو مشرانو له حُکم ورکړو چې د
سليمان مدد وکړئ. (١٨) هغۀ وفرمائيل، ”مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو مل دے او په هر طرف باندې يې خير درکړے
دے. هغۀ په ما باندې هغه ټول خلق فتح کړل کوم چې په دې مُلک کښې اوسېدل او هغوئ اوس ستاسو او د مالِک خُدائ لاندې
دی. (١٩) نو اوس د زړۀ د اخلاصه د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک لټون وکړئ. د مالِک خُدائ کور جوړول شروع کړئ، نو
چې تاسو په هغې کښې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق او هغه نور ټول مقدس سامان کېږدئ چې د هغۀ په عبادت کښې
استعمالېږی.“

٢٣ (١) کله چې داؤد د ډېر عُمر شو، نو هغۀ خپل زوئ سليمان د بنی اِسرائيلو بادشاه جوړ کړو.

د ليويانو ذمه وارى

(۲) داؤد بادشاه د بنى اِسرائيلو ټول مشران، ټول اِمامان او ليويان راغونډ کړل. (۳) هغهٔ د هغه ټولو نرانو ليويانو مردمشمارى
وکړه چې عُمر يې دېرش کاله يا د دې نه زيات وو. دا ټول شمېر اتهٔ دېرش زره وو. (۴) بادشاه د دې ليويانو نه څليريشت زره
کسان مقرر کړل چې د مالِک خُدائ د کور د کار اِنتظام وکړى، شپږ زره کسان چې اِنتظام چلوى او لانجې هواروى، (۵) څلور
زره کسان د څوکيدارئ دپاره او څلور زره کسان د مالِک خُدائ د حمدوثناء وئيلو دپاره. هغوئ د موسيقۍ هغه څيزونه
استعمالول چې بادشاه د دې دپاره ورکړى ؤو. (۶) داؤد ليويان په درېو ډلو کښې د هغوئ د قبيلو په مطابق تقسيم کړل،
جيرسون، قُهات او مرارى. (۷) د جيرسون دوه زامن ؤو، لعدان او سِمعى. (۸) د لعدان درې زامن ؤو، مشر يحىايل، وريسې
زيتان او يوايل، (۹) چې هغوئ د هغه ډلو مشران ؤو چې د لعدان اولاد وو. د سِمعى درې زامن ؤو، سلوميت، حزىاېل او
حاران. (۱۰-۱۱) د سِمعى څلور زامن د عُمر په ترتيب دا ؤو، يحت، زينا، يعوس او بريعاه. د يعوس او بريعاه بچى ډېر نهٔ ؤو، نو
په دې وجه هغوئ يوه ډله شمېرلے کېدل. (۱۲) د قُهات څلور زامن ؤو، عُمرام، اِضهار، حبرون او عُزىاېل. (۱۳) د هغهٔ مشر
زوئ عُمرام د هارون او موسىٰ پلار وو. هارون او د هغهٔ اولاد د دې دپاره مخصوص کړے شوى ؤو چې د همېشه دپاره د
مقدسو څيزونو مشران وى، چې د مالِک خُدائ په عبادت کښې خوشبوئى سوزوى، د هغهٔ خِدمت کوى او د مالِک خُدائ په نوم
باندې د خلقو دپاره برکت غواړى. (۱۴) خو د خُدائ پاک د خِدمتګار موسىٰ زامن په ليويانو کښې شامل ؤو. (۱۵) د موسىٰ دوه
زامن ؤو، جيرسوم او اِلىعزر. (۱۶) د جيرسوم په زامنو کښې مشر سبواېل وو. (۱۷) د اِلىعزر صِرف يو زوئ رحبياه وو، خو د
رحبياه بچى ډېر ؤو. (۱۸) د قُهات د دويم زوئ اِضهار، زوئ سلوميت وو چې د قبيلې مشر وو. (۱۹) د قُهات دريم زوئ حبرون
څلور زامن ؤو، يرياه، امرياه، يحزىايل او يقمعام. (۲۰) د قُهات د څلورم زوئ عُزىاېل دوه زامن ميکاه او يسياه ؤو. (۲۱) د
مرارى دوه زامن محلى او موشى ؤو. د محلى هم دوه زامن اِلىعزر او قيس وو، (۲۲) خو د اِلىعزر زامن نهٔ ؤو، صِرف لوڼه يې
وې او بېزامنو مړ شو. د هغهٔ لوڼو د خپل ترهٔ زامنو يعنې د قيس د زامنو سره ودونه وکړل. (۲۳) د مرارى دويم زوئ موشى
درې زامن ؤو، محلى، عدر او يريموت. (۲۴) دا قبيله په قبيله او خاندان په خاندان د ليوى اولاد دے، چې د هغوئ هر يو نومونه
ليکلے شوى ؤو. د هغهٔ د اولاد هر يو کس د مالِک خُدائ په کور کښې خِدمت کولو چې د هغوئ عُمر شل کاله يا د دې نه زيات
وو. (۲۵) داؤد وفرمائيل، "مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک خپل خلق په امن کړى دى او هغه به په خپله په يروشلم کښې
د تل دپاره اوسيږى. (۲۶) نو ليويانو ته نور ضرورت نشته چې د مالِک خُدائ د حضور خېمه او هغه ټول سامان يوسى چې په
عبادت کښې استعماليږى." (۲۷) د داؤد د آخرى وصيت په بنياد کله چې ليويان د شلو کالو عُمر ته رسېدل نو د هغوئ ټولو
نومونه د خِدمت دپاره ليکلے شول، (۲۸) او هغوئ ته دا کارونه حواله شوى ؤو: د مالِک خُدائ د کور په عبادت کښې د هارون
د اولاد مدد کول، د کور د درباړونو او کوټو خيال ساتل، او چې کوم څيزونه مقدس ؤو هغه هر څهٔ د پليتېدو نه پاک ساتل، (۲۹)
خُدائ پاک ته د پېش کړے شوې روټۍ او د هغه اوړو ذمه وارى اخستل چې په نذرانو کښې استعمالېدل، د خمبيرې نه بغېر نرۍ
پخې شوې روټۍ، پخې شوې نذرانې او اوړهٔ چې د زيتُونو تېل ورسره ګډ وى، د مالِک خُدائ د کور د نذرانو تَلل او مِقدار
معلومول، (۳۰) او هر سحر او هر ماښام د مالِک خُدائ په وړاندې ودرېدل، د هغهٔ ثناء صِفت کول او د هغهٔ شُکر ادا کول، (۳۱)
او هر کله چې د سبت په ورځ، د نوې مياشتې په اختر او نورو اخترونو باندې مالِک خُدائ ته نذرانې سوزولے شوې، نو هغوئ
به مدد کولو. ليويانو به هر ځل د مالِک خُدائ په حضور کښې د سرو د شمېر په مطابق خِدمت کولو، هغوئ په هغه اصُولو
باندې عمل کولو چې کوم ورته ښودلے شوى ؤو. (۳۲) هغوئ له د مالِک خُدائ د حضور خېمې او کور د خيال ساتلو او د
هغوئ د خپلوانو يعنې د هارون د اولاد اِمامانو د مدد کولو ذمه وارئ ورکړے شوې وې، چې دا ذمه وارئ د مالِک خُدائ د کور
په خِدمت کښې ادا کيدې.

اِمامانو ته جدا جدا خِدمت حواله کېدل

۲۴ (۱) دا د خِدمت هغه قبيلې دى چې د هارون اولاد په کښې تقسيم وو. د هارون څلور زامن ؤو: ندب، ابيهُو، اِلىعزر او
اِتمر. (۲) ندب او ابيهُو د خپل پلار د مرګ نه مخکښې مړهٔ شول او د هغوئ اولاد نهٔ وو، نو د هغوئ ورونړه اِلىعزر او اِتمر

اِمامان شول. (٣) داؤد بادشاه د هارون د اولاد نه د هغوئ د ذمه وارو په مطابق په ډلو کښې تقسيم کړل. په دې کار کښې د هغهٔ
مدد د اِلىعزر اولاد صدوق او د اِتمر اولاد اخيمُلک کولو. (٤) د اِلىعزر د اولاد نه شپاړس قبيلې جوړې شوې وې، د اِتمر د
اولاد نه اتهٔ قبيلې جوړې وې، داسې په دې وجه شوى وُو چې د اِلىعزر په اولاد کښې د کورَنو نور مشران وُو. (٥) د اِلىعزر او
اِتمر دواړو په اولاد کښې د مالِک خُدائ په کور کښې د خِدمت دپاره تکړه آفسران او اِمامان وُو نو ټولې ذمه وارئ مختلفو ډلو
ته د پچې په ذريعه حواله شوې وې. (٦) د اِلىعزر او د اِتمر اولاد دپاره وار په وار پچه اچولے شوه. نو د هغوئ نومونه د
نتنىايل زوئ سمعياه ليکلى وُو چې دا يو ليوے منشى وو. بادشاه، د هغهٔ آفسران، صدوق اِمام، د ابياتار زوئ اخيمُلک او د
ليوى قبيلې او د اِمامانو د کورَنو مشران ټول د دې ګواهان وُو. ٧-١٨دا هغه ترتيب دے چې په هغې کښې د ځليريشتو کورَنو ډلو
ته خپلې خپلې ذمه وارئ حواله شوې وې: يهويريب، يدعياه، حارِم، شعوريم، مُلکياه، ميامين، هقوض، ابياه، يشوَع، سکانياه،
اِلياسب، يقيم، خُفاه، يسباب، بِلجاه، اِمير، حزير، حفضيض، فتحياه، يحزقيل، يکين، جمول، دلاياه او معزياه. ١٩د دې سړو
نومونه د هغوئ د ذمه وارو په مطابق ليکلے شوى وُو چې کله هم هغوئ د مالِک خُدائ کور ته د خپلو هغه ذمه وارو دپاره تلل
کوم چې د هغوئ پلار نيکهٔ هارون د مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک د حُکمونو د منلو دپاره مقررې کړې وې.

د ليويانو نومونه

٢٠دا د ليوى د اولاد کورَنو نور مشران دى: يهدياه چې د سبواېل په ذريعه د عُمرام اولاد وو، ٢١يسياه د رحبياه اولاد، ٢٢يحت، د
سلوميت نه د اِضهار اولاد، ٢٣د عُمر په ترتيب باندې د حبرون زامن دا وُو، يرياه، امرياه، يحزىايل، يقمعام، ٢٤سمير، د ميکاه
نه د عُزىاېل اولاد، ٢٥زکرياه، د ميکاه ورور يسياه نه د عُزىاېل اولاد، ٢٦د مرارى اولاد، محلى، موشى او يعزياه. ٢٧د يعزياه
درې زامن وُو، سوهم، زکور او عبرى. ٢٨-٢٩د محلى دوه زامن اِلىعزر او قيس وُو. د اِلىعزر زامن نهٔ وُو، خو د قيس يو زوئ
يرحمئيل وو. ٣٠د موشى درې زامن وُو، محلى، عدر او يريموت. دا د ليويانو خاندان دى. ٣١د هر خاندان مشرانو او کشرانو
ورونړو يو شان د هغوئ د ذمه وارو دپاره پچه اچوله، هم هغه شان لکه څنګه چې د هغوئ خپلوانو يعنې د هارون د اولاد اِمامانو
وُو. داؤد بادشاه، صدوق، اخيمُلک او د اِمامانو او د ليويانو د کورَنو مشران او د دې ګواهان وُو.

د مالِک خُدائ د کور موسيقاران

٢٥ (١) داؤد بادشاه او د ليويانو مشرانو د ليويانو دا قبيلې خوښې کړې چې د خُدائ پاک پېغام بيانوى، آسف، هيمان او
يدوتون. دې سړو به د بينجو، ربابونو او چمټو د موسيقۍ سره پېشګوئې ورکوله. دا د هغه کسانو نومونه دى کوم چې د عبادت د
مشرئ دپاره خوښ کړے شوى وُو، چې هرې قبيلې به هم هغه قِسم خِدمت کولو: (٢) د آسف څلورو زامنو زکور، يوسف،
نتنياه او اسرىلاه، د آسف د مشرئ لاندې کار کولو. چې کله هم بادشاه حُکم کولو نو آسف به د خُدائ پاک پېغام بيانولو. (٣)
د يدوتون شپږو زامنو جدلياه، ضرى، يشعياه، سِمعى، حسبياه او متتياه، د خپل پلار د ښودنې لاندې کار کولو، يدوتون د ربابونو
د موسيقۍ سره د خُدائ پاک پېغام بيانولو، حمدوثناء يې وئيله او د مالِک خُدائ شُکر يې ادا کولو. (٤) د هيمان څوارلس زامنو
بُقياه، متنياه، عُزىاېل، سبواېل، يريموت، حننياه، حنانى، الياته، جدالتى، روممتى عزر، يسبقاشه، ملوتى، هوتير او محازيوت.
(٥) خُدائ پاک د خپلې وعدې په مطابق هيمان د بادشاه پېغمبر له دا څوارلس زامن او درې لونړه د دې دپاره ورکړې وې چې
هيمان عزتمند شى. (٦) د هغهٔ ټولو زامنو د خپل پلار د ښودنې لاندې چمټى، بينجو او ربابُونه د مالِک خُدائ د کور په عبادت
کښې غږول. او آسف، يدوتون او هيمان د بادشاه د حُکم لاندې کار کولو. (٧) دا ځليريشت واړه تجربه‌کار سړى وُو، او د
هغوئ خپلوان ليويان تکړه موسيقاران وُو. دا ټول دوه سوه او اتهٔ اتيا سړى وُو. (٨) هغوئ ته د کارونو ذمه وارئ حواله کولو
دپاره پچه اچولے شوه، کهٔ هغوئ څوانان وُو او يا بوډاګان، کهٔ اُستاذان او يا کهٔ شاګردان وُو. ٩-٣١دا دوه سوه او اتهٔ اتيا سړى
د کورَنو په مطابق د دولسو دولسو کسانو په ځليريشتو ډلو کښې تقسيم کړے شوى وُو، چې د هرې قبيلې يو يو مشر وو. هغوئ
په دې ترتيب کار کولو: د آسف د خاندان نه يوسف، جدلياه، زکور، ضرى، نتنياه، بُقياه، اسرىلاه، يشعياه، متنياه، سِمعى،
عُزىاېل، حسبياه، سبواېل، متتياه، يريموت، حننياه، يسبقاشه، حنانى، ملوتى، الياته، هوتير، جدالتى، محازيوت او روممتى عزر.

د مالِک خُدائ د کور څوکیداران

۲۶ (۱) دا هغه ډلې دی چا چې د مالِک خُدائ د کور د څوکیدارانو په توګه خِدمت کولو. د قورح د ډلې د قوری زوئ
مسلمیاه چې د آسف د خاندان وو، (۲) د هغهٔ اووهٔ زامن وُو چې د عُمر په ترتیب داسې دی، زکریاه، یدیعیل، زبدیاه، یتنی‌ایل،
(۳) عیلام، یهوحنان او الیهوعینی. (۴) د عوبید ادوم هم اتهٔ زامن وُو، چې د عُمر په ترتیب داسې دی، سمعیاه، یهوزبد، یوآخ،
ساکار، نتنی‌ایل، (۵) عمی‌ایل، یساکار او فعُلتی. (۶-۷) د عوبید ادوم د مشر زوئ سمعیاه شپږ زامن وُو، عُتنی، رفاایل،
عوبید، الزباد، الیهُو او سماکیاه. د خپل قابلیت په وجه هغوئ ته په خپله ډله کښې زیات عزت مِلاو شو. (۸) د عوبید ادوم
خاندان ټول دوه شپېتهٔ ډېر زیات قابل سړی د دې کار دپاره ورکړل. (۹) د مسلمیاه خاندان اتلس تکړه سړی ورکړل. (۱۰) د
مراری د قبیلې حوسه څلور زامن وُو، سِمری، خپل پلار دې د خپلو زامنو مشر جوړ کړو، اګر چې هغه د ټولو مشر نهٔ وو، (۱۱)
خِلقیاه، طبلیاه او زکریاه. د حوسه د خاندان ټول دیارلس کسان د مالِک خُدائ د کور څوکیداران وُو. (۱۲) د مالِک خُدائ د
کور څوکیداران د هغوئ د کورَنو په مطابق په ډلو کښې تقسیم شوی وُو او هغوئ ته په هغه کور کښې د نورو لیویانو په شان
ذمه واری حواله شوې وې. (۱۳) د هر خاندان وړوکوالی او غټوالی ته کتلو نه بغېر به پچه اچولے شوه چې د کومې یوې دروازې
څوکیداری ورته حواله کړے شی. (۱۴) د شلمیاه د پچې په ذریعه د نمرخاتهٔ طرف ته دروازه ووتله او د هغهٔ د زوئ زکریاه
شمالی طرف ته دروازه ووتله، دا هغه سړے وو چې همېشه یې د حِکمت مشورې ورکولې. (۱۵) عوبید ادوم ته د جنوب طرف ته
دروازه حواله شوې وه او د هغهٔ زامنو ته د ګودام د کوټو څوکیداری حواله شوې وه. (۱۶) سفیم او حوسه ته د نمرپرېواتهٔ
طرف ته دروازه او په پاسنی لار باندې د سلکت دروازه حواله شوې وه. د څوکیدارئ ذمه واری په یو بل پسې په مقررو وختونو
کښې تقسیم کړے شوې وې. (۱۷) نمرخاتهٔ طرف ته هره ورځ شپږو څوکیدارانو کار کولو، په شمالی طرف باندې څلورو او په
جنوبی طرف باندې څلورو څوکیدارانو کار کولو. څلور څوکیداران به هره ورځ د ګودام په کوټو باندې مقررولے شول، چې په
هره یوه کوټه باندې دوه دوه وُو. (۱۸) د نمرپرېواتهٔ طرف ته دربار سره په لاره څلور څوکیداران وُو او په خپله په دربار باندې
دوه څوکیداران وُو. (۱۹) دا د قورح او د مراری ډلو د څوکیدارئ ذمه واری دی.

د مالِک خُدائ د کور نورې ذمه واری

(۲۰) نور لیویان د مالِک خُدائ د کور د ګودامونو ذمه وار وُو او په هغه ګودامونو کښې خُدائ پاک ته وقف شوی څیزونه پراتهٔ
وُو. (۲۱) د جیرسون په ډله کښې د لِبنی د خاندان نه یحی‌ایل مشر وو. (۲۲) د لعدان دوه نور زامن زیتام او یوایل د مالِک خُدائ
د کور د خزانو مشران وُو. (۲۳) د عُمرام، اِضهار، حبرون او عُزی‌ایل اولاد ته هم ذمه واری حواله شوې وې. (۲۴) د موسیٰ زوئ
جیرسوم د قبیلې سبوایل د مالِک خُدائ د کور د خزانې مشر آفسر وو. (۲۵) د اِلی‌عزر د طرف نه د جیرسوم خپلوان رحبیاه،
یشعیاه، یورام، زِکری او سلومیت وُو. (۲۶) سلومیت او د هغهٔ خپلوان د هغه خزانو مشران وُو په کومو کښې چې هغه تُحفې پرَتې
وې چې هغه داؤد بادشاه، د کورَنو مشرانو او وړو او غټو فوجی آفسرانو مالِک خُدائ ته وقف کړې وې. (۲۷) هغوئ څهٔ هغه مالِ
غنیمت واخستلو کوم چې هغوئ په جنګ کښې قبضه کړے وو او دا یې وقف کړو چې د مالِک خُدائ په کور کښې استعمال
شی. (۲۸) سلومیت او د هغهٔ خاندان د هغه هر څیز مشران وُو چې کوم د مالِک خُدائ په کور کښې د استعمالېدلو دپاره وقف
وُو، سره د هغه تُحفو چې سموئیل پیغمبر، ساؤل بادشاه، د نیر زوئ ابنیر، او د ضرویاه زوئ یوآب راوړې وې.

د نورو لیویانو ذمه واری

(۲۹) د اِضهار په ډله کښې کنعنیاه او د هغهٔ زامنو ته د مالِک خُدائ د کور نه علاوه ذمه واری حواله شوې وې: هغوئ به حِساب
کِتاب ساتلو او د بنی اِسرائیلو لانجې به یې هوارولې. (۳۰) د حبرون د قبیلې نه حسبیاه او د هغهٔ اوولس سوه خپلوان، چې تکړه
سړی وُو هغوئ د اُردن سیند نمرپرېواتهٔ طرف ته په اِسرائیل کښې د مالِک خُدائ د خِدمت او د بادشاه د کار مشران مقرر
شوی وُو. (۳۱) یریاه د حبرون د اولاد مشر وو. د داؤد بادشاه د بادشاهۍ په څلوېښتم کال د حبرون د اولاد نسب‌نامه معلومه
کړے شوې وه او د دې خاندان تکړه فوجیان موندلے شوی وُو چې د جِلعاد په علاقه یعزیر کښې اوسېدل. (۳۲) د یریاه په

خپلوانو کښې دوه زره او اووۀ سوه تکړه سړی وُو. داؤد بادشاه هغوئ د اُردن سيند نمرخاتۀ طرف ته ولېږل او هغوئ يې د
روبين، جاد او منسى د نيمې قبيلې مشران مقرر کړل. هغوئ د هغه ټولو کارونو ذمه وار وُو چې د هغې تعلق د خُدائ پاک او د
بادشاه د خِدمت سره وو.

فوجى مشران او فوجى ډلې

۲۷ دا د بنى اِسرائيلو د وړو او غټو آفسرانو، او د نورو فوجى آفسرانو تفصيل دے چا چې د بادشاهۍ د فوجى ډلو
مشرى کوله. د هرې قبيلې څليريشت زره فوجيانو د کال په يوه مياشت کښې فوجى خِدمت کولو. ۲-۱۵دا د هرې مياشتې دپاره
فوجى آفسران وُو: اوله مياشت، د زبدى‌ايل زوئ يسوبعام چې هغه د فارص د قبيلې يو کس وو، چې دا د يهوداه قبيلې يوه
حِصه ده. دويمه مياشت، د اخوحى اولاد دودى. مِقلوت په هغۀ پسې دويم مشر وو. دريمه مياشت، د يهويدع اِمام زوئ بناياه،
دا د هغه قبيلې مشر وو چې "دېرش ګون" بللے شوه. د هغۀ زوئ عميزباد د هغۀ نه پس د دې قبيلې مشر جوړ شو. څلورمه
مياشت، د يوآب ورور عساهيل. د هغۀ نه پس د هغۀ زوئ زبدياه مشر جوړ شو. پينځمه مياشت، د اِضهار د قبيلې نه سمهُوت.
شپږمه مياشت، د تقوع د عقيس زوئ عيرا. اوومه مياشت، د فلون د علاقې نه د اِفرائيم د قبيلې نه خلص. اتمه مياشت، د حوسه
سِبکى. هغه د زارح د قبيلې وو، چې د يهوداه د قبيلې يوه برخه وه. نهمه مياشت، د بنيامين قبيلې په علاقه کښې د عنتوت نه
ابيعزر. لسمه مياشت، د نطوفاتى مهرى. هغه د زارح د قبيلې کس وو. يوولسمه مياشت، د اِفرائيم په علاقه کښې د فِرعاتون نه
بناياه. دولسمه مياشت، د نطوفاتى خلدى. هغه د عتنى‌ايل اولاد وو.

د بنى اِسرائيلو په قبيلو باندې آفسران

۱۶-۲۲دا د بنى اِسرائيلو د قبيلو د مشرانو تفصيل دے: د روبين د زِکرى زوئ اِلى‌عزر، د شمعون د معکه زوئ سفطياه، د ليوى
د قموايل زوئ حسبياه، د هارون صدوق، د يهوداه اليهُو، چې د داؤد بادشاه يو ورور وو، د يساکار د ميکائيل زوئ عُمرى، د
زبولون د عبدياه زوئ اِسماعيه، د نفتالى د عزرائيل زوئ يريموت، د اِفرائيم د عززياه زوئ هوسيع، د نمرپرېواتۀ منسى د فداياه
زوئ يوايل، د نمرخاتۀ منسى د زکرياه زوئ عدو، د بنيامين د ابنير زوئ يعسى‌ايل، د دان د قبيلې د يروحام زوئ عزرايل. ۲۳د
کومو خلقو عُمر چې د شلو کالو نه کم وو نو داؤد بادشاه د هغوئ مردمشمارى ونۀ کړه، ځکه چې مالِک خُدائ وعده کړې وه
چې هغه به بنى اِسرائيليان د آسمان د ستورو په شان ډېر تېر کړى. ۲۴د ضروياه زوئ يوآب مردمشمارى شروع کړه، خو مکمله
يې نۀ کړه. خُدائ پاک د مردمشمارۍ په وجه بنى اِسرائيلو له سزا ورکړه، نو ځکه د داؤد بادشاه په سرکارى حِساب کِتاب
کښې د هغې آخرى تعداد ونۀ ليکلے شو.

د شاهى جائيداد اِنتظام

۲۵-۳۱دا د هغه کسانو تفصيل دے چا چې د شاهى جائيداد اِنتظام کولو: د عدى‌ايل زوئ عزماوت د شاهى ګودامونو مشر وو. د
عُزياه زوئ يونتن د هغه وړو ګودامونو مشر وو کوم چې په کلو، وړو ښارونو او قلعو کښې وُو. د کلوب زوئ عزرى د پټو د
زميدارانو مشر وو. د راما سِمعى د انګورو د باغونو مشر وو. د شفمى زبدى د ميو د جوړولو مشر وو. د جدر نه بعل حنان د
نمرپرېواتۀ د غرونو په لمن کښې د زيتُونو او د چنار د ونو مشر وو. يوآس د زيتُونو تېلو ذخيره کولو مشر وو. د شارون سِطرى
د شارون په مېدان کښې د څاروو ذمه وار وو. د عدلى زوئ سافط په وادۍ کښې د څاروو ذمه وار وو. يو اِسمٰعيلى اوبِل د
اوښانو ذمه وار وو. د مرونوت يهدياه د خرونو ذمه وار وو. يو هاجرى يازيز د ګډو او چېلو ذمه وار وو.

د حضرت داؤد مشيران

۳۲د داؤد بادشاه ترۀ يونتن يو تکړه مشير او عالِم وو. هغه او د حکمونى زوئ يحى‌ايل د بادشاه د زامنو د تعليم ذمه وار وُو.

۳۳اخی‌تُفل د بادشاه مشیر وو او حوسی ارکیایۍ د بادشاه ملګرے وو. ۳۴د اخی‌تُفل د مرګ نه پس، ابیاتار او د بنایاه زوئ یهویدع مشیران جوړ شول. یوآب د شاهی فوج مشر وو.

د مالِک خُدائ د کور جوړولو دپاره د حضرت داؤد هدایات

۲۸ ۱ داؤد بادشاه د بنی اِسرائیلو ټولو آفسرانو له حُکم ورکړو چې په یروشلم کښې راغونډ شئ. نو د قبیلو ټول آفسران،
هغه آفسران چا چې د بادشاهۍ اِنتظام کولو، د فوجی ډلو مشران، د بادشاه او د هغهٔ د زامنو د جائیداد او د څاروو ذمه وار
کسان، د محل ټول آفسران، تکړه فوجیان او نور بهادر سړی په یروشلم کښې راغونډ شول. ۲ داؤد د هغوئ په وړاندې
ودرېدلو او تقریر یې ورته وکړو، ”زما خلقو او زما وروڼو، ما ته غوږ ونیسئ. ما دا اراده کړې وه چې د مالِک خُدائ د لوظ
صندوق دپاره د آرام ځائ یعنې د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک د پښو چوکۍ جوړه کړم. ما د هغهٔ دپاره د یو کور د جوړولو
تیارے کړے دے. ۳ خو خُدائ پاک ما ته وفرمائیل چې تهٔ به زما د نوم دپاره یو کور نهٔ جوړوې، ځکه چې تهٔ یو جنګیالے یې
او وینه دې توئ کړې ده. ۴ مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک زما د پلار د مکمل خاندان نه زهٔ خوښ کړے یم چې د
تل دپاره په بنی اِسرائیلو حکومت وکړم. هغهٔ د مشرۍ کولو دپاره د یهوداه قبیله خوښه کړه او د یهوداه نه یې زما د پلار خاندان
خوښ کړو. دا د هغهٔ خوښه وه چې د خپلو وروڼو نه یې زهٔ خوښ کړم او په ټولو بنی اِسرائیلو یې بادشاه جوړ کړم. ۵ هغهٔ ما
له ډېر زامن راکړل او د هغه ټولو نه یې سلیمان خوښ کړو چې د مالِک خُدائ په بادشاهۍ یعنې په ټولو بنی اِسرائیلو باندې
حکومت وکړی. ۶ مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل چې ستا زوئ سلیمان هغه څوک دے چې هغه به زما کور جوړ کړی. هغه ما
د دې دپاره خوښ کړے دے چې زما زوئ وی او زهٔ به د هغهٔ پلار یم. ۷ کهٔ هغه زما ټول قانون او حُکمونه هم هغه شان منی
لکه څنګه یې چې نن منی نو زهٔ به د هغهٔ بادشاهی د همېشه دپاره قائمه وساتم. ۸ نو اوس زما خلقو، زمونږ د خُدائ پاک او د
مالِک خُدائ د خلقو بنی اِسرائیلو د غونډې په مخکښې زهٔ تاسو ته وایم چې هغه هر څهٔ هم هغه شان پوره پوره منئ چې مالِک
خُدائ زمونږ خُدائ پاک د هغې حُکم راکړے دے، نو چې دا ښهٔ مُلک ستاسو میراث وی او چې د همېشه دپاره یې خپلو
راتلونکو نسلونو ته منتقل کړئ.“ ۹ او هغهٔ سلیمان ته وفرمائیل، ”زما زویه، زهٔ تا ته وایم چې د پلار خُدائ پاک وپېژنه او د
زړهٔ د اخلاصه او د خپلې مرضۍ سره د هغهٔ خِدمت کوه. هغه زمونږ ټول فکرونه او خواهشونه معلوموی. کهٔ تهٔ د هغهٔ طلب
کوې نو پیدا به یې کړې، خو کهٔ تهٔ د هغهٔ نه اوړې، نو هغه به تا د تل دپاره پرېږدی. ۱۰ تهٔ په دې پوهه شه چې مالِک خُدائ تهٔ د
هغهٔ د مقدس کور جوړولو دپاره خوښ کړے یې. نو تکړه شه او دا کار وکړه.“ ۱۱ داؤد سلیمان ته د مالِک خُدائ د کور د
ټولو عمارتُونو، د برنډو، د ګودام د کوټو او نورو ټولو کوټو او د زیات مقدس ځائ نقشه وښودله، چرته چې د ګناه دپاره کفاره
ادا کیږی. ۱۲ د هغهٔ په ذهن کښې چې د دربارونو او د دې نه ګېرچاپېره کوټو او د مالِک خُدائ د کور د سامان دپاره د
ګودامونو او مالِک خُدائ ته د وقف شوو تُحفو کومه نقشه وه نو هغه یې هم ورته وښودله. ۱۳ داؤد هغهٔ ته د اِمامانو او لیویانو
د ذمه وارو ادا کولو اِنتظام، د مالِک خُدائ د کور د کار کولو او د کور د ټولو لوښو خیال ساتلو طریقه هم وښودله. ۱۴ هغهٔ
ورته دا طریقه هم وښودله چې د لوښو د جوړولو دپاره به څومره سپین زر او سرهٔ زر استعمالیږی، ۱۵ یعنې هرې یوې ډیوې
او ډیوټ د جوړولو دپاره، ۱۶ د سپینو زرو د مېزونو د جوړولو او د سرو زرو د هر یو مېز دپاره چې په دې باندې خُدائ پاک
ته پېش کړے شوې روټۍ پراته وه. ۱۷ هغهٔ ورته دا هم ووئیل چې د درې غاښو، جامونو او منګو په جوړولو کښې څومره
سوچه سرهٔ زر او د لوښو په جوړولو کښې به څومره سپین زر او سرهٔ زر استعمالیږی، ۱۸ او د هغه قربان‌ګاه د جوړولو دپاره
څومره سوچه سرهٔ زر چې په هغې باندې خوشبوئی سوزولے شوه او د وزرو والا هغه مخلوق د جوړولو دپاره چې د هغې وزر د
مالِک خُدائ د لوظ صندوق دپاسه خوارهٔ ؤو. ۱۹ داؤد بادشاه وفرمائیل، ”دا ټول تفصیل په هغه نقشه کښې لیکلے شوے دے
چې مالِک خُدائ په خپله ما له راکړې وه.“ ۲۰ داؤد بادشاه خپل زوئ سلیمان ته وفرمائیل، ”تکړه شه او اراده مضبوطه کړه.
کار شروع کړه او چې ونهٔ یرېږې او نه بې‌حوصلې شې. مالِک خُدائ زما خُدائ پاک به ستا مل وی. هغه به تا نهٔ پرېږدی، خو
هغه به تر هغې پورې تا سره وی چې د هغهٔ یعنې د مالِک خُدائ د کور کار ختم شوے نهٔ وی. ۲۱ اِمامانو او لیویانو ته ذمه
وارۍ حواله شوې دی چې د مالِک خُدائ په هغه کور کښې یې وکړی. د هر قِسم مهارت کاریګران د زړهٔ نه غواړی چې ستا مدد

وکړی او ټول خلق او د هغوئ مشران ستا د حُکم لاندې دی.“

د مالِک خُدائ د کور د جوړولو دپاره نذرانې

۲۹ (۱) داؤد بادشاه ټولې غونډې ته وفرمائيل، ”زما زوئ سليمان هغه څوک دے چې خُدائ پاک خوښ کړے دے، خو هغه
لا هلک او ناتجربه‌کاره دے. کوم کار چې کېدونکے دے هغه ډېر لوئ دے، ځکه چې دا د انسانانو محل نۀ دے بلکې د مالِک
خُدائ، خُدائ پاک کور دے. (۲) ما د خپل خُدائ پاک د کور د سرو زرو، سپينو زرو، پيتلو، اوسپنې، لرګی، د اونيکس کاڼو او
جواهراتو، د ښائسته کاڼو ټوکرو او د سنګِ مرمر د مِقدار تيارولو هر کوشش کړے دے. (۳) د دې هر څۀ نه علاوه، چې ما د
مخکښې نه تيار کړی دی د خُدائ پاک د کور سره زما د مينې په وجه ما خپل سپين زر او سرۀ زر هم ورکړی دی. (۴) د
مالِک خُدائ د کور په دېوالونو باندې د سرو زرو او سپينو زرو پترو خېژولو دپاره ما د اوفير د سلو ټنو نه زيات سرۀ زر او
تقريباً دوه سوه او څلوېښت ټنه سوچه سپين زر هم ورکړی دی (۵) او د هغه ټولو څيزونو دپاره مې دا ورکړی دی چې ماهِر
کاريګران به يې جوړوی. نو اوس داسې نور څوک شته چې مالِک خُدائ له نذرانې ورکړی؟“ (۶)-(۷) بيا د ډلو مشرانو، د قبيلو
آفسرانو، د فوج مشرانو، د شاهی جائيداد اِنتظام کوونکو د مالِک خُدائ د کور د کار دپاره دا څيزونه ورکړل: د يو سل او اويا
ټنو نه زيات سرۀ زر، د درېو سوو او دېرشو ټنو نه زيات سپين زر او تقريباً شپږ سوه او شل ټنه زېړ او د درېو زرو او څلورو
سوو ټنو نه زياته اوسپنه. (۸) د چا سره چې قيمتی کاڼی وُو نو هغه يې د مالِک خُدائ د کور د خزانې دپاره ورکړل، چې د هغې
اِنتظام د جيرسون قبيلې د ليوی قبيلې يحی‌ايل کولو. (۹) خلقو د زړۀ د اخلاصه څيزونه ورکول او هغوئ په دې خوشحاله وُو
چې څومره زيات يې ورکړی دی. داؤد بادشاه هم ډېر زيات خوشحاله وو.

د حضرت داؤد د خُدائ پاک ثناء صِفت کول

(۱۰) هلته د ټولې غونډې په مخکښې داؤد د مالِک خُدائ ثناء صِفت وکړو. هغۀ وفرمائيل، ”زمونږ د پلار نيکۀ يعقوب مالِک
خُدائ، خُدائ پاکه، ستا ثناء صِفت دې د همېشه دپاره وی. (۱۱) تۀ لوئ او طاقتور، د شان او شوکت والا او عزتمند يې. په
زمکه او آسمان کښې هر څۀ ستا دی او اے مالِک خُدايه، تۀ په هر څۀ باندې عظيم بادشاه او حکمران يې. (۱۲) عزت او دولت
ستا نه راځی، تۀ په خپل طاقت او قوت سره په هر څۀ حکومت کوې، او تۀ کولے شې چې هر څوک لوئ او طاقتور کړې. (۱۳)
اوس زمونږ خُدايه پاکه، مونږ ستا شُکر کوُو او مونږ ستا د جلال نه ډک نوم ثناء صِفت کوُو. (۱۴) خو بيا هم په حقيقت کښې
زۀ او زما خلق تا له هيڅ هم نۀ شُو درکولے، ځکه چې هر يو څيز ستا د طرف نه نعمت دے او مونږ صِرف تا له هغه څۀ واپس
درکړی دی چې څۀ ستا وُو. (۱۵) مالِکه خُدايه، تا ته پته ده چې زمونږ د پلار نيکۀ په شان مونږ خپل ژوند د مسافرو په شان په يو
ځائ بل ځائ کښې تېر کړے دے، زمونږ ژوند د تېرېدونکی سوری په شان فانی دے. (۱۶) مالِکه خُدايه، زمونږ خُدايه پاکه،
مونږ دا ټول دولت ستا د کور د جوړولو دپاره راوړے دے چې ستا د نوم درناوے وشی، خو دا ټول دولت ستا نه راغلے وو او
دا ټول ستا دے. (۱۷) ما ته پته ده چې تۀ د هر چا زړۀ معلوموې او د خلقو په صداقت خوشحالېږې. په روغ نيت او خلوص
سره ما دا هر څۀ تا له درکړی دی او ما ته پته لګېدلې ده چې کوم خلق دلته راغونډ شوی دی هغوئ تا له څومره په شوق او
خوشحالۍ سره نذرانې راوړی. (۱۸) مالِکه خُدايه، زمونږ د پلار نيکۀ اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب خُدايه پاکه، ستا د خپلو خلقو په
زړۀ کښې تا سره دا مينه د همېشه دپاره مضبوطه وساته او د هغوئ زړونه وفادار وساته. (۱۹) زما د زوئ سليمان په زړۀ کښې
دا جذبه واچوه چې ستا ټول حُکمونه ومنی او هغه کور جوړ کړی چې د کومې دپاره ما دا تيارے کړے دے.“ (۲۰) بيا داؤد
ټولې قبيلې له حُکم ورکړو، ”د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک ثناء صِفت وکړئ.“ نو ټولې غونډې د مالِک خُدائ، د خپل پلار
نيکۀ د خُدائ پاک ثناء صِفت وکړو او هغوئ لاندې ټيټ شول او مالِک خُدائ او بادشاه له يې عزت ورکړو. (۲۱) په وريسې ورځ
هغوئ د قربانۍ په توګه څناور حلال کړل، مالِک خُدائ ته يې وقف کړل او بيا يې خلقو له ورکړل چې وې خوری. د دې نه
علاوه، هغوئ يو زر غويی، يو زر ګډان او يو زر ګډُوری هم حلال کړل، چې په قربان‌ګاه باندې يې پوره وسوزول. هغوئ د مَيو
نذرانې هم راوړې. (۲۲) چې هغوئ د مالِک خُدائ په حضور کښې خوراک څښاک وکړو نو په هغه ورځ هغوئ ډېر خوشحاله

وُو. هغوئ په دويم ځل سليمان بادشاه جوړ کړو. هغوئ د مالِک خُدائ په نوم سليمان د بادشاه په توګه او صدوق د اِمام په
توګه مقرر کړو. ۲۳ نو سليمان د خپل پلار داؤد نه پس په هغه تخت باندې کښېناستو کوم چې مالِک خُدائ قائم کړے وو. هغه
يو کامياب بادشاه وو او د بنی اِسرائيلو ټول قوم هغه منلو. ۲۴ ټولو آفسرانو، فوجيانو او تر دې پورې چې د داؤد نورو زامنو هم
دا لوظ وکړو چې د سليمان بادشاه وفادار به وی. ۲۵ مالِک خُدائ سليمان د ټول قوم په نظر کښې عزتمند کړو او د هغه نورو
ټولو بادشاهانو نه يې زيات شان او شوکت ورکړو چې کوم به په بنی اِسرائيلو بادشاهی کړې وه.

د حضرت داؤد وفات کېدل

۲۶ نو د يَسی زوئ داؤد په ټولو بنی اِسرائيلو باندې بادشاهی کوله. ۲۷ هغۀ څلوېښتو کالو پورې بادشاهی کوله. هغۀ په حبرون
کښې اووۀ کاله او په يروشلم کښې درې دېرش کاله بادشاهی وکړه. ۲۸ هغه يو عزتمند او مالدار سړے وو او ښۀ په پوخ عُمر
کښې مړ شو او د هغۀ زوئ سليمان د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو. ۲۹ د داؤد بادشاه تاريخ د اول نه واخله تر آخره پورې د
دې دربو پېغمبرانو په کتابونو کښې ليکلے شوے دے، سموئيل، ناتن او جاد. ۳۰ د تاريخ دا کتابونه وائی چې هغۀ څنګه
حکومت وکړو او هغه څومره طاقتور وو او هغه هر څۀ چې په هغۀ، بنی اِسرائيلو او ګېرچاپېره بادشاهتونو شوی وُو.

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹